

DANIŞTAY KARARLARI

Danıştay İkinci Daire Başkanlığından:

Esas No : 2025/4820

Karar No : 2026/420

KANUN YARARINA TEMYİZ EDEN : Danıştay BaşsavcılığıDAVACI : Ali Haydar İstemihanVEKİLİ : Av. Yasemin Dikkaya

[16965-69843-31670] - UETS

DAVALI : Muğla Valiliği

[35756-86578-59710] - UETS

İSTEMİN ÖZETİ : İzmir Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesince verilen 20/03/2025 günlü, E:2024/1778, K:2025/604 sayılı kararın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca kanun yararına temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: Muğla Valiliği Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığında şube müdürü olarak görev yapan davacı, "Amirine ve maiyetindekilere karşı küçük düşürücü ve aşağılayıcı fiil ve hareketler yapmak" fiilini işlediğinden bahisle 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125/D-d maddesi uyarınca 3 yıl süreyle kademe ilerlemesinin durdurulması cezası ile cezalandırılmasına, yükselebileceği kadronun son kademesinde olması nedeniyle cezanın brüt aylığından 1/2 oranında kesinti yapılması şeklinde uygulanmasına ilişkin 13/03/2024 günlü, 4 sayılı Muğla Valiliği İl Disiplin Kurulu kararının iptali istemiyle dava açmıştır.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Muğla 1. İdare Mahkemesince verilen 08/10/2024 günlü, E:2024/321, K:2024/1650 sayılı kararla; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 127. maddesinde, kademe ilerlemesinin durdurulması cezalarında disiplin cezasına esas fiil ve halleri işleyenler hakkında, bu fiil ve hallerin işlendiğinin öğrenildiği tarihten itibaren bir ay içinde disiplin soruşturmasına başlanmadığı takdirde disiplin cezası verme yetkisinin zamanaşımına uğrayacağına hükme bağlandığı, dava konusu disiplin cezasının esasını teşkil eden 21/10/2023 günlü, 2306804824 sayılı CİMER başvurusunun, İçişleri Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğünün 09/11/2023 günlü, 64470 sayılı yazısı ekinde 10/11/2023 (Cuma günü saat 16:54) tarihinde davalı idareye iletildiği, bir aylık soruşturmaya başlama zaman aşımı süresinin 10/12/2023 (Pazar günü) tarihinde dolduğu ve 11/12/2023 günlü, 88033 sayılı Olur ile soruşturmaya başlanıldığı, soruşturmaya başlama zaman aşımı süresinin son gününün hafta sonu tatili/resmi tatile denk gelmesi durumunda sürenin takip eden ilk iş gününe uzayacağına dair bir yasa hükmünün bulunmadığı ve bu durumun davacının aleyhine değerlendirilemeyeceği dikkate alındığında, soruşturma zaman aşımı süresinin 10/12/2023 tarihinde dolmasının ardından 11/12/2023 tarihinde başlatılan soruşturma sonucu tesis edilen dava konusu disiplin cezasında hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle **dava konusu işlemin iptaline karar verilmiştir.**

Bölge İdare Mahkemesi Kararının Özeti : İzmir Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesince verilen kanun yararına temyiz istemine konu kararlar; istinaf başvurusunun (açıklamalı olarak) reddine karar verilmiştir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI : Cevdet Erkan
DÜŞÜNCESİ : Muğla Valiliği Yatırım İzleme ve Koordinasyon Başkanlığında şube müdürü olarak görev yapan davacı tarafından, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125/D-d maddesi uyarınca 1 yıl kademe ilerlemesinin durdurulması cezası ile cezalandırılmasına, ancak yükselebileceği kadronun son kademesinde olması nedeniyle anılan Kanunun 125/5 maddesi uyarınca bu cezanın brüt aylığından 1/2 oranında kesinti yapılmak suretiyle uygulanmasına ilişkin Muğla İl Disiplin Kurulunun 13/03/2024 tarihli ve 4 sayılı işleminin iptali istemiyle açılan davada işlemin iptaline dair Muğla 1. İdare Mahkemesinin 08/10/2024 tarihli ve E:2024/321, K:2024/1650 sayılı kararına karşı yapılan istinaf başvurusunun reddine ilişkin olarak İzmir Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesince verilen 20/03/2025 tarihli ve E:2024/1778, K:2025/604 sayılı kararın, yürürlükteki hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek davalı idare tarafından kanun yararına temyiz edilmesi talebiyle Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren 29/09/2025 tarihli dilekçe üzerine konu incelendi:

2577 sayılı İdari Yargılama Usûlü Kanunu'nun 28 Haziran 2014 tarihli ve 29044 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 6545 sayılı Kanun'un 24. maddesi ile değişik "Kanun Yararına Temyiz" başlıklı 51. maddesinde, "1. İdare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenler, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabilir.

2. Temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde karar, kanun yararına bozulur. Bu bozma kararı, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukukî sonuçlarını kaldırmaz.

3. Bozma kararının bir örneği ilgili bakanlığa gönderilir ve Resmi Gazete'de yayımlanır." kuralına yer verilmiştir.

Kanunî süre geçtikten sonra kanun yolu başvurusunda bulunulması üzerine süre aşımı yönünden başvurunun reddedilmesi veya herhangi bir usulî sebeple kanun yolu incelemesine tâbi tutulmadan kararın kesinleşmesi hâllerinde kanun yolu incelemesi yapılmış olmadığından, bu kararlar kanun yararına temyiz edilebilir.

2577 sayılı Kanun'un 20/A ve 20/B maddeleri uyarınca ivedi yargılama usûlü uygulanarak verilen ve istinaf kanun yoluna başvurmadan temyiz edilebilen kararlardan temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşenlerin kanun yararına temyiz edilebileceği hususunda da tereddüt bulunmamaktadır.

6545 sayılı Kanun'un genel gerekçesinde Danıştayın temyizen karara bağladığı iş yükünün azaltılarak Danıştay'ın içtihat mahkemesi rolünün güçlendirilmesinin amaçlandığı belirtilmiş; madde gerekçelerine ilişkin 16. maddesinde, "Maddeyle, idari yargıda istinaf kanun

yolunun kabul edilmesinin zorunlu sonucu olarak kanun yararına temyiz kurumunda değişiklik yapılmaktadır. Buna göre idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar aleyhine kanun yararına temyiz yoluna başvurulabilecektir." açıklamasına yer verilmiştir. (Başbakanlık Kanunlar Genel Müdürlüğü'nün 12/05/2014 tarihli ve Sayı:31853594-101-900-2165 sayılı, anılan Kanun tasarısına ilişkin gerekçeye ilişkin yazısı; TBMM, 1908'den Günümüze Tutanaklar,Yasama Dönemi 24, Yasama Yılı 4, Sıra Sayısı 592, s.11,16)

2577 sayılı Kanun'un "İstinaf" başlıklı 45. maddesinde, konusu otuz bir bin Türk lirasını geçmeyen; vergi davaları, tam yargı davaları ve idari işlemlere karşı açılan iptal davaları hakkında idare ve vergi mahkemelerince verilen kararlar ile bölge idare mahkemelerinin 46'ncı maddeye göre temyize açık olmayan kararlarının kesin olduğu belirtilmiştir. Dolayısıyla temyiz edilebilecek kararların gösterildiği İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 46. maddesinde yer almayan konularda bölge idare mahkemelerince verilen nihai kararların kesin olduğu açıktır.

2577 sayılı Kanun'un 51/1. maddesinde yer verilen **"idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar"** ifadesi ile, idare ve vergi mahkemelerince verildiği anda kesin olan kararlar ile bölge idare mahkemelerinin ilk derece mahkemelerinin istinaf yolu açık kararlarına karşı istinaf yoluna başvurulması üzerine 2577 sayılı Kanunun 46. maddesinde gösterilmeyen konularda istinaf incelemesi sonucunda verdikleri kesin (temyiz yolu kapalı) kararları; **"istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlar"** ifadesi ile de, ilk derece idare ve vergi mahkemelerince verilip istinaf kanun yolu açık olduğu halde taraflarca süresinde istinaf kanun yoluna başvurulmaması sebebiyle kesinleşen kararlar ile istinaf incelemesinden sonra temyiz kanun yolu açık olduğu halde taraflarca süresi içinde temyiz kanun yoluna başvurulmaması sebebiyle temyiz incelemesinden geçmeksizin kesinleşmiş bulunan bölge idare mahkemesi kararlarının anlaşılması gerekmektedir.

Bu itibarla, 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesine göre kanun yararına temyiz; istinaf veya temyiz kanun yolları kapalı olduğu için kesinleşmiş ya da istinaf veya temyiz kanun yolları açık olduğu halde taraflardan hiçbirinin süresi içinde istinaf veya temyiz yoluna başvurmaması sebebiyle kesinleşmiş olan idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerince verilen nihai kararlara karşı başvurulabilen olağanüstü bir kanun yolu olup, bu kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin kanun yararına temyiz edilmesi mümkündür.

Dosyanın incelenmesinden; İçişleri Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğünün 09/11/2023 tarihli ve 64470 sayılı yazısı ekinde yer alan davacı Ali Haydar İstemihan'a ait 24/10/2023 tarihli ve 2306804824 sayılı Cimer başvurusunun davalı idareye iletilmesinin ardından Valilik Makamının 11/12/2023 tarihli ve 88033 sayılı Olur'u ile başlatılan disiplin soruşturması neticesinde, bahse konu Cimer başvurusunda yer alan Vali Orhan Tavlı'ya yönelik *"Her ne kadar vali olarak atanmış birinin bu kadar alalacağına ihtimal vermemiş olsam da,"* ve *"Orhan Tavlı'nın, 15 Temmuz hain darbesini yapan iradenin hakim olduğu dönemde sözleşmeli mimar olarak memuriyet girişi olan ve sorgulanmaya muhtaç H.İ.K hamiliğinin bu konu ile ilgisi var mı?.."* şeklindeki ifadelerinin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125'inci maddesinin (D) fıkrası (d) bendinde yer alan

"Amirine ve maiyetindekilere karşı küçük düşürücü ve aşağılayıcı fiil ve hareketler yapmak" fiili kapsamında yer aldığından bahisle 3 yıl süreyle kademe ilerlemesinin durdurulması cezası ile teczyesinin önerildiği ve 19/02/2024 tarihli ve 94349 sayılı savunma istemi hakkındaki yazı ile istenilen savunması yeterli görülmemeyerek 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 125/D-d maddesi gereğince 1 yıl kademe ilerlemesinin durdurulması cezası ile cezalandırılmasına, ancak yükselbileceği kadronun son kademesinde olması nedeniyle anılan Kanunun 125/5 maddesi uyarınca cezanın brüt aylığından 1/2 oranında kesinti yapılarak uygulanmasına ilişkin Muğla Valiliği İl Disiplin Kurulu'nun 13/03/2024 tarihli ve 4 sayılı kararının alınarak davacıya tebliğ edildiği, bu işlemin iptali istemiyle açılan davada Muğla 1. İdare Mahkemesince verilen 08/10/2024 tarihli ve E:2024/321, K:2024/1650 sayılı kararlar "dava konusu disiplin cezasının esasını teşkil eden 21/10/2023 tarihli ve 2306804824 sayılı Cimer başvurusunun İçişleri Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğü'nün 09/11/2023 tarihli ve 64470 sayılı yazısı ekinde 10/11/2023 (cuma/16:54) tarihinde davalı idareye iletiliği, bir aylık soruşturmaya başlama zaman aşımı süresinin 10/12/2023 (pazar) tarihinde dolduğu ve 11/12/2023 tarihli ve 88033 sayılı Olur ile soruşturmaya başlanıldığı, soruşturmaya başlama zaman aşımı süresinin son gününün hafta sonu tatili/resmi tatile denk gelmesi durumunda sürenin takip eden ilk iş gününe uzayacağına dair bir Yasa hükmünün bulunmadığı ve bu durumun davacının aleyhine değerlendirilemeyeceği dikkate alındığında, soruşturma zaman aşımı süresinin 10/12/2023 tarihinde dolmasının ardından 11/12/2023 tarihinde başlatılan soruşturma sonucu tesis edilen dava konusu disiplin cezasında hukuka uyarlık bulunmadığı" gerekçesiyle dava konusu işlemin iptaline karar verildiği, bu karara karşı davalı idare tarafından istinaf kanun yoluna başvurulması üzerine, İzmir Bölge İdare İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesinin 20/03/2025 tarihli ve E:2024/1778, K:2025/604 sayılı kararı ile "kesin olarak" istinaf başvurusunun reddine karar verildiği anlaşılmaktadır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51'inci maddesine göre, kanun yararına temyiz yoluna, ancak, "niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade eden" kararlara karşı başvurma imkanı mevcuttur.

Olayda, sözkonusu kararın yürürlükteki hukuka aykırı bir hususu içerip içermediği yönünden yapılan incelemede;

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun "Zamanaşımı" başlıklı 127. maddesinde; "Bu Kanunun 125 inci maddesinde sayılan fiil ve halleri işleyenler hakkında, bu fiil ve hallerin işlendiğinin öğrenildiği tarihten itibaren; a) Uyarma, kınama, aylıktan kesme ve kademe ilerlemesinin durdurulması cezalarında bir ay içinde disiplin soruşturmasına, b) Memurluktan çıkarma cezasında altı ay içinde disiplin kovuşturmasına, Başlanmadığı takdirde disiplin cezası verme yetkisi zamanaşımına uğrar. Disiplin cezasını gerektiren fiil ve hallerin işlendiği tarihten itibaren nihayet iki yıl içinde disiplin cezası verilmediği takdirde ceza verme yetkisi zamanaşımına uğrar." kuralına yer verilmiştir.

Yukarıda bahsi geçen düzenlemede yer alan ve soruşturmanın başlatılması için öngörülen bir aylık süre, hak düşürücü zamanaşımı süresi olmayıp, kanıtların kaybolmasını önlemek, soruşturmanın daha çabuk yapılarak disiplin suçunu işlemiş olan kişiye daha etkin ve çabuk ceza verilmesini sağlamak amacıyla konulmuş olup, soruşturmanın bir aylık süreden sonra

başlamasına rağmen disiplin cezasını gerektiren fiillerin işlendiği tarihten itibaren iki yıl içinde idare disiplin cezası tayini hak ve yetkisini kullanabilecektir.

Somut olayda; dava konusu disiplin cezasına konu eylemin, -CİMER başvurusu üzerine düzenlenen Bakanlık yazısının 10/11/2023 (cuma/16:54) tarihinde Muğla Valiliğinin evrak kaydına girmesi suretiyle- anılan tarihte davalı idarenin bilgisi dahiline girdiği ve yukarıda aktarılan Kanun hükmüne göre bir aylık soruşturmaya başlama zamanasını süresinin esasında 10/12/2023 tarihinde dolduğu görülmekte ise de; söz konusu günün hafta sonuna (pazar gününe) denk geldiği, (anılan tarih resmi tatil olduğu için ve resmi tatilde soruşturma Oluru alınamayacağı için) takip eden ilk iş günü olan 11/12/2023 tarihinde disiplin soruşturmasının başlatılmasına dair 88033 sayılı Olurun alındığı, bu hususta bir tereddüt bulunmadığı, aksi kabulde yasal soruşturma zamanasını süresinin bir aydan aşağı bir süreye (28-29 güne) düşürülmüş olacağı, dolayısıyla olayda davalı idarece soruşturma zamanasını süresine riayet edildiği anlaşıldığından aksi yöndeki İzmir Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesinin 20/03/2025 tarihli ve E:2024/1778, K:2025/604 sayılı kararında hukuka aykırılık bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, İzmir 2. İdari Dava Dairesi'nin 20/03/2025 tarihli ve E:2024/1778, K:2025/604 sayılı kararının, 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca yürürlükteki hukuka aykırı sonucu ifade ettiğinden, kanun yararına bozulmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ : Fatma Yıldız

DÜŞÜNCESİ : Kanun yararına temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmüştür.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İkinci Dairesince, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE:

İLGİLİ MEVZUAT:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Kanun yararına temyiz" başlıklı 51. maddesinde; "1. (Değişik: 5/4/1990-3622/20 md.) İdare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenler, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabilir.

2. (Değişik: 5/4/1990-3622/20 md.) Temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde karar, kanun yararına bozulur. Bu bozma kararı, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukuki sonuçlarını kaldırmaz.

3. Bozma kararının bir örneği ilgili bakanlığa gönderilir ve Resmi Gazete'de yayımlanır." hükmü yer almaktadır.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Dosyanın incelenmesinde; davacı hakkında tesis edilen *kademe ilerlemesinin durdurulmasına, cezanın 1/2 oranında aylıktan kesme şeklinde uygulanmasına* yönelik disiplin cezasının, soruşturmaya bir aylık sürede başlanılmaması sebebiyle ceza verme yetkisinin zaman aşımına uğradığı gerekçesiyle İdare Mahkemesince iptal edildiği ve idare tarafından yapılan istinaf başvurusunun kesin olarak reddedilmesi üzerine Muğla Valiliği tarafından kanun yararına temyiz isteminde bulunulduğu, Danıştay Başsavcısının 07/10/2025 günlü E:2025/536 sayılı kanun yararına bozma isteminde "... soruşturmanın başlatılması için öngörülen bir aylık süre, hak düşürücü zamanaşımı süresi olmayıp, kanıtların kaybolmasını önlemek, soruşturmanın daha çabuk yapılarak disiplin suçunu işlemiş olan kişiye daha etkin ve çabuk ceza verilmesini sağlamak amacıyla konulmuş olup, *soruşturmanın bir aylık süreden sonra başlamasına rağmen disiplin cezasını gerektiren fiillerin işlendiği tarihten itibaren iki yıl içinde idare disiplin cezası tayini hak ve yetkisini kullanabilecektir.* ...bir aylık soruşturmaya başlama zamanaşımı süresinin esasında 10/12/2023 tarihinde dolduğu görülmekte ise de; söz konusu günün hafta sonuna (pazar gününe) denk geldiği, *(anılan tarih resmi tatil olduğu için ve resmi tatilde soruşturma Oluru alınamayacağı için)* takip eden ilk iş günü olan 11/12/2023 tarihinde disiplin soruşturmasının başlatılmasına dair 88033 sayılı Olurun alındığı, bu hususta bir tereddüt bulunmadığı, aksi kabulde yasal soruşturma zamanaşımı süresinin bir aydan aşağı bir süreye (28-29 güne) düşürülmüş olacağı, dolayısıyla olayda davalı idarece soruşturma zamanaşımı süresine riayet edildiği ..." gerekçesiyle kesinleşen kararın kanun yararına bozulmasının istenildiği anlaşılmaktadır.

İdari yargılama hukuku sisteminde uyumazlıkların bir kısmı hakkında verilen kararlar istinaf mahkemelerinde kesinleşmekte, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 46. maddesinde sayılan uyumazlıklar hakkında ise temyiz yoluna başvurulması durumunda nihai karar Danıştay Dava Daireleri veya Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu tarafından verilmektedir. Anayasa Mahkemesi kararlarında da belirtildiği üzere "Bölge idare mahkemelerinin bazı kararlarına kesin hüküm niteliği tanınması ve bu kararlara karşı temyiz yolunun kapatılması makul sürede yargılanma hakkı ve usul ekonomisinin gereklerinin yerine getirilmesi için alınan tedbirler olarak değerlendirilebilir. Bu itibarla sınırlamanın, belirtilen anayasal amaçlara ulaşmak bakımından elverişli olmadığı söylenemeyecektir. ... Bu bakımdan Danıştayın iş yükünün hafifletilmesi ve belirli bir önem derecesine sahip olmayan davaların makul sürede görülmesini sağlayacak tedbirlerin alınması, anayasal sınırlar içinde kalmak şartıyla kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamındaki hususlardandır." (AYM, 27/03/2025, E:2024/189, K:2025/83; 16/02/2023, E:2022/135, K:2023/30)

Öğretide olağanüstü kanun yolu olarak tanımlanan ve 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesinde düzenlenen kanun yararına temyiz yoluna başvurulabilmesi için, idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği ya da istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan bir kararın olması ve bu kararın niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade etmesi gerekmektedir. Kanun hükmü uyarınca inceleme yetkisi Danıştay Başsavcısının temyiz isteğine bağlı kılınmış olup, davanın taraflarınca bu yola başvurulamamaktadır.

Kanun yararına temyiz incelemesi sonucunda bozma kararı verilmesi halinde daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukuki sonuçları ortadan kalkmayacaktır. Hukuk devleti ve hukuki güvenlik ilkelerinin bir unsuru olan *kesin hükmün otoritesinin korunması*, kanun yararına temyiz müessesesinin konusunu oluşturabilecek kanuna aykırılık hallerinin, olağan kanun yolu olan temyiz nedenlerine göre dar ve kısıtlı tutulmasıyla sağlanacaktır. Bu nedenle kanun yararına temyiz incelemelerinde her kanuna aykırılık halinin bozma nedeni olarak görülmemesiyle hem kesin hükmün otoritesini korumuş olacak hem olağanüstü kanun yolu olan kanun yararına temyizi, olağan kanun yoluna çevirecek şekilde bir uygulamaya meydan verilmemiş olacaktır. Aksi durum, kesinleşmiş bütün uyumsuzlukların kanun yararına temyiz yoluyla Danıştay önüne taşınması sonucunu doğuracaktır. Ayrıca, kararların sonsuza kadar tartışılabilir olması hukuki istikrarı bozacağından temyize göre dar ve kısıtlı nedenlerle inceleme yapmak hukuk devleti ilkesini de zedelemeyecektir.

Kanun yararına temyiz müessesesi istisnai bir kanun yolu olarak belirlendiğinden, olağan kanun yollarına benzer bir bakış açısıyla yargılama yapmak kanun yararına temyiz müessesesinin amacı ile örtüşmeyecektir. Dolayısıyla uyumsuzluklara, dosyadaki bireysel durumlardan ziyade, yapılacak kanun yararına temyiz incelemesi sonucunda verilecek kararın genele teşmil edilebilecek nitelikte bir sonuç yaratması yönünden yaklaşmak gerekecektir. Bu bağlamda, kesinleşmiş bir yargı kararındaki her hukuka aykırılık kanun yararına temyiz konusunu olamayacaktır.

Kanun yararına temyize konu Mahkeme kararının incelenmesinde, soruşturmaya başlama zaman aşımı süresine ilişkin olarak Yasa kuralının yorumlanması açık kanun hükümlerine aykırılık ve keyfilik olarak değerlendirilemeyeceği, 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesinde yer alan şartların oluşmadığı sonucuna varılmıştır.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1- Danıştay Başsavcılığının KANUN YARARINA BOZMA İSTEMİNİN REDDİNE,

2- Kararın birer örneğinin taraflar ile Danıştay Başsavcılığına gönderilmesine,

09/02/2026 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

(X) KARŞI OY :

Kanun yararına temyiz isteminin kabulüne karar verilebilmesi için, idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği ya da istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan bir kararın olması ve bu kararın yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade etmesi gerekmektedir.

"Kanun yararına bozma üzerine, kararı veren mahkemece davaya yeniden bakılmaz, Mahkemenin bozmaya uygun yeni bir karar vermesi gerekmez. Çünkü kanun yararına bozma kararının daha önce kesinleşmiş olan hükmün hukukî sonuçlarını ve dolayısıyla tarafların hukukî durumunu etkileyen bir sonucu yoktur. Bozmanın amacı, benzeri davalarda mahkemelerin aynı hukukî yanlışlığı yapmalarını önlemek ve usul ve esasa ilişkin hukuk kurallarının belli bir doğrultuda uygulanmasını sağlamaktan ibarettir. Bu nedenle, kanun yararına bozulmuş da olsa, kesinleşmiş karar hükmünü yürütecektir. Kanun yararına bozma kararının Resmî Gazetede yayımlanması ile, uygulanan hukuk kuralının Ülkenin her yanında aynı şekilde anlaşılmasını sağlama amacı güdülmüştür." (YENİCE Kâzım, ESİN Yüksel, Açıklamalı İçtihatlı Notlu İdari Yargılama Usûlü, 1983, s. 735, 736)

Olağanüstü bir kanun yolu olan kanun yararına temyizcin amacı, yürürlükteki hukukun ülke düzeyinde birlik içinde uygulanmasını, bir başka deyişle içtihat birliğini sağlamak ve hukuki belirliliği güçlendirmektir. Böylece, kanunların uygulanmasında ülke genelinde birlik sağlanmış, kararlardaki hukuka aykırılıklar toplum ve birey açısından giderilmiş olacaktır.

Bakılmakta olan davada incelenecek husus, soruşturmaya başlama zaman aşımı süresinin son gününün hafta sonuna denk gelmesi halinde sürenin takip eden ilk iş gününe uzayıp uzamayacağı noktasında toplanmakta olup, kanun yararına temyizcin yürürlükteki hukukun ülke düzeyinde birlik içinde uygulanmasını sağlamak ve hukuki belirliliği güçlendirmek işlev ve amaçları göz önüne alındığında 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesinde sayılan şartların oluştuğu, kanun yararına temyiz isteminin işin esasına girilerek incelenmesi gerektiği görüşüyle aksi yönde oluşan Daire kararına katılmıyoruz.

Danıştay İkinci Daire Başkanlığından:

Esas No : 2026/1497

Karar No : 2026/1906

KANUN YARARINA TEMYİZ EDEN : Danıştay Başsavcılığı - ANKARA

DAVACI : Asım Daldal

VEKİLİ : Av. Hatice Gülümser Uğurlu Alan
[16577-75666-88570] UETS

DAVALI : İstanbul Valiliği
[35756-86578-59710] UETS

VEKİLİ : Av. Gülşah Mutlu

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava Konusu İstem: Dava; sözleşmeli aile hekimi olarak görev yapan davacı tarafından, iki gün işe gelmediğinden bahisle aylık ücretinden yapılan kesinti işleminin iptali ile bu kesintinin, kesinti tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Kanun Yararına Temyiz Edilen Kararın Özeti: İstanbul 10. İdare Mahkemesi Hakimince verilen 28/11/2024 günlü, E:2023/2447, K:2024/2181 sayılı karar ile; davacının Aile Hekimliği Çalışanları Sendikasına üye olduğu, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, 4688 sayılı Kanun ve AİHM kararları uyarınca, birçok sendika ile federasyonun yetkili kurullarının aldığı karar doğrultusunda, sendikal faaliyet kapsamında işe gelmediği açık olduğundan davacıya Aile Hekimliği Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliği'nin 18. maddesi çerçevesinde yapılan ödemelerden 2 gün kesinti uygulanmasına ilişkin işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varıldığından dava konusu işlemin iptaline, maaşından yapılan kesintilerin, kesintinin yapıldığı tarihten itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesine karar verilmiştir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI : Cevdet Erkan

DÜŞÜNCESİ : Sözleşmeli aile hekimi olan davacının, üyesi olduğu sendika tarafından alınan karara uyarak 01-02 Ağustos 2023 tarihlerinde görevine gitmemesi nedeniyle, Aile Hekimliği Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliğinin 18. maddesinde yer alan "sözleşmeyle çalıştırılan aile hekimine çalışılan gün sayısına göre ödeme yapılır." hükmü uyarınca çalışmadığı iki gün için aylık ücretinden kesinti yapılmasına yönelik İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'nün 29/11/2023 tarihli ve 230314277 sayılı işleminin iptali ile yapılan kesintinin, kesinti tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte ödenmesine ilişkin olarak İstanbul 10. İdare Mahkemesince kesin olarak verilen 28/11/2024 tarihli ve E:2023/2447, K:2024/2181 sayılı kararın kanun yararına temyiz edilmesi talebiyle Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren dilekçe üzerine konu incelendi:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesinde, niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade eden" kararların kanun yararına temyiz olunabileceği belirtilmiştir.

İdare Mahkemesi kararında, davacının Aile Hekimliği Çalışanları Sendikasına üye olduğu, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, 4688 sayılı Kanun ve AİHM kararları uyarınca, birçok Sendika ile Federasyonun yetkili kurullarının aldığı karar doğrultusunda, sendikal faaliyet kapsamında işe gelmediği, bu nedenle Aile Hekimliği Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliğinin 18. maddesi çerçevesinde yapılan ödemelerden 2 gün kesinti uygulanmasına ilişkin işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı belirtildiğinden, sendikanın aldığı karara uyarak göreve gidilmeyen günler için sözleşmeli aile hekimine ücret ödenmemesinin sendika hakkı ve örgütlenme özgürlüğü hakkını ihlâl edip etmediğinin açıklığa kavuşturulması gerekmektedir.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 11. maddesinde, herkesin dernek kurma hakkına sahip olduğu, bu hakkın çıkarlarını korumak amacıyla başkalarıyla birlikte sendikalar kurma ve sendikalara üye olma hakkını da içerdiği; bu hakkın kullanılmasının, kanunla öngörülen ve demokratik bir toplum içinde ulusal güvenliğin, kamu güvenliğinin korunması, kamu düzeninin sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlâkın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için gerekli olanlar dışındaki sınırlamalara tâbi tutulamayacağı kurala bağlanmış; Sendika Özgürlüğüne ve Örgütlenme Hakkının Korunmasına ilişkin 87 sayılı ILO Sözleşmesinin 11. maddesinde, hakkında bu Sözleşmenin yürürlükte bulunduğu Uluslararası Çalışma Örgütünü her üyesinin, çalışanların ve işverenlerin örgütlenme hakkını serbestçe kullanmalarını sağlamak amacıyla gerekli ve uygun bütün önlemleri almakla yükümlü oldukları belirtilmiş; Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 51. maddesinde, "Çalışanlar ve işverenler, üyelerinin çalışma ilişkilerinde, ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için önceden izin almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten serbestçe çekilme haklarına sahiptir."; 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları ve Toplu Sözleşme Kanununun 18. maddesinde ise, "Kamu görevlileri, iş saatleri dışında veya işverenin izni ile iş saatleri içinde sendika veya konfederasyonların bu Kanunda belirtilen faaliyetlerine katılmalarından dolayı farklı bir işleme tâbi tutulamaz ve görevlerine son verilemez." hükmü yer almıştır.

Anayasa, kanun ve uluslararası sözleşmelerde yer alan bu hükümlere göre, kamu görevlilerinin kural olarak serbestçe sendikal faaliyette bulunabilecekleri, kamu makamlarının bu hakkın kullanılmasına engel olacak nitelikteki her türlü müdahaleden sakınmaları gerektiği hususunda tereddüt bulunmamaktadır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin 15/09/2009 tarihli ve 30946/04 sayılı kararında, öğretmenlere üyesi oldukları sendikanın çağrısına uyarak, parlamentoda tartışılmakta olan kamu yönetimi kanun tasarısını protesto etmek üzere düzenlenen bir günlük ulusal eyleme katılmaları nedeniyle göreve gelmedikleri için uyarma cezası verilmesinin, bu ceza çok küçük olsa da, sendika üyelerinin çıkarlarını korumak için meşrû grev ya da eylem günlerine katılmaktan vazgeçirecek bir nitelik taşıdığı, öğretmenlere verilen disiplin cezası "âcil bir sosyal ihtiyaca" tekâbül etmediğinden, "demokratik bir toplumda gerekli" olmadığı gerekçesiyle Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 11. maddesinin ihlâl edildiği belirtilmiştir.

Bu kararda; kamu görevlileri sendikaları tarafından alınan kararlara uyarak sendikal faaliyet kapsamında mâkûl süreyi aşmadan iş bırakan kamu görevlilerine disiplin cezası

verilmesinin sendika hakkının ihlâline sebebiyet verdiği ifade edildiğinden, iş bırakma eylemine katılan aile hekimlerine işe gelmedikleri günler için idarî hizmet sözleşmesinde yer alan "çalışılan gün sayısına göre ödeme yapılır" hükmüne göre ücret ödenmemesinin, sendika hakkını ihlâl edip etmediği hususunda bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

Anayasa Mahkemesinin 21/02/2008 tarihli ve E.2005/10, K.2008/63 sayılı kararında, 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununun 8. maddesinin 2. fıkrasında yer alan "aile hekimi ve aile sağlığı çalışanlarıyla yapılacak sözleşmede yer alacak hususlar ve bu Kanunda belirlenen esaslar çerçevesinde bunlara yapılacak ödeme tutarları ile bu ücretlerden indirim oran ve şartları yönetmelikle düzenlenir." kuralının Anayasa'ya aykırı olmadığı belirtilmiş olup, bu hükme dayanılarak çıkarılan Aile Hekimliği Ödeme ve Sözleşme Yönetmeliğinin 6. maddesinin 1. fıkrasında, aile hekimi olarak çalıştırılacaklar ile yapılacak sözleşmelerin, bu Yönetmeliğin ekinde yer alan aile hekimi sözleşme örneğine uygun şekil ve içerikte düzenleneceği; ("aile hekimi sözleşme örneği"nin 5. maddesinde, yapılacak ödemeler ve kesintilerde Sözleşme Yönetmeliği hükümlerinin uygulanacağı, bunun dışında herhangi bir ad altında başka bir ödeme yapılamayacağı); 16. maddesinde, aile hekiminin izinli, raporlu olması durumunda başka bir sağlık personeliyle anlaşarak vekâleten hizmetin görülmesini geçici olarak sağlayacağı; 18. maddesinde, sözleşmeyle çalıştırılan aile hekimine çalışılan gün sayısına göre ödeme yapılacağı; 19. maddesinde, sözleşme ile çalıştırılan aile hekiminin vekâleten hizmetin görülmesini sağlaması hâlinde ve tek birimli aile sağlığı merkezinde görev yapan ve yıllık izin sebebiyle görevi başında bulunamayan aile sağlığı çalışanına, toplam yıllık izin süresinin ilk on dört günlük kısmı için ödemelerin tam olarak yapılacağı kurala bağlanmıştır.

Aktarılan mevzuat hükümleri incelendiğinde; aile hekiminin izinli ve raporlu olması durumunda dahi ücret ödenmemesinin esas olduğu, izinli ve raporlu olduğu günler için başka bir sağlık personeli ile anlaşarak vekâleten hizmetin görülmesini sağlaması hâlinde ücretinden kesinti yapılmayacağı, tek birimli aile sağlığı merkezinde görev yapan ve yıllık izin sebebiyle görevi başında bulunamayan aile hekimine toplam yıllık izin süresinin tümü için değil, yalnız ilk on dört günlük kısmı için tam ödeme yapılmasının öngörüldüğü anlaşılmaktadır.

Tam gün hizmet esasına göre çalışan aile hekimlerinin imzaladıkları idarî hizmet sözleşmelerinde, ödemeler konusunda Aile Hekimliği Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliği hükümlerinin esas alınacağı belirtilmekte olup, aile hekimine çalışmadığı günler için ücret ödenmemesi idarî hizmet sözleşmesi ve Yönetmeliğin 18. maddesinin bir gereğidir.

6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanununun 67. maddesinin 3. fıkrasında, "Grev ve lokavt süresince iş sözleşmeleri askıda kalan işçilere bu dönem için işverence ücret ve sosyal yardımlar ödenmez ... Toplu iş sözleşmelerine ve iş sözleşmelerine bunların aksine hüküm konulamaz." kuralına yer verildiğinden, grev hakkını kullanarak iş bırakan işçiye çalışmadığı günler için ücret ödenmemesi, Kanunun bu emredici hükmüne göre sendika hakkının ihlâli sayılmamaktadır.

İşverenlere karşı kullanabilecekleri bir mücadele aracı olmak üzere işçilere grev hakkı tanınırken, grev yapılan günler için hiçbir suretle ücret ödenemeyeceğine ilişkin bu âmîr hükme yasama organınca gerek görülmesi, grev hakkını kullanan işçilerle işverenler arasında

adalete uygun bir denge sağlanması ihtiyacından kaynaklanmakta olup, çalışılmayan günler için ücret ödenmesi hâlinde emek sarfetmeden kazanç sağlamanın ve uzun süreli grevlerin teşvik edilmiş olacağı ve iktisd olarak sürdürülmesi mümkün olmayan adaletsiz sonuçlara yol açılacağı kuşkusuzdur.

Kanunla tanınmış grev hakkı olmamasına rağmen sendikanın aldığı karara uyarak dil sağlık hizmetlerini aksatmadan iş bırakmaları nedeniyle aile sağlığı çalışanlarına disiplin cezası verilmesi de, çalışmadıkları günler için ödeme yapılmaması; grev hakkı olanlara dahi iş bıraktıkları günler için ücret ödenmediği gözetildiğinde dil bir uygulama olarak kabul edilmelidir.

Esasen, menfaatler dengesi gözetilerek kurulan hizmet sözleşmeleri, karşılıklı edimlerin tam olarak if edilmesini gerektirdiğinden, taraflardan biri edimini kısmen yerine getirmediği hlde diğer tarafın edimini tam olarak if etmeye zorlanmasının hakkaniyetle bağdaşmayacağı ve çalışma ilişkilerinde karşılıksız ücret ödenmesi sonucunu doğuran uygulamalara hukuken geçerlilik tanınamayacağı açıktır.

Bu itibarla, Aile Hekimliği Sözleşme ve deme Yönetmeliğinin 19. maddesinin 1. fıkrası kapsamına giren ve tam ödeme yapılmasını gerektiren bir durum var olmadığından ve çalışılmayan günler için idarî hizmet sözleşmesinde yer alan hükme dayanılarak ücret ödenmemesi, iş bırakma eylemleri yoluyla haklarını korumayı ve geliştirmeyi amaçlayan çalışanlar ile idare arasında sağlanması gerekli olan dil dengeyi bozmadığı için sendika hakkının ihlâli olarak değerlendirilemeyeceğinden, çalışılmayan günler için aile hekiminin aylık ücretinden kesinti yapılmasına dair işlemden hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Danıştay 2. Dairesinin 23/06/2025 tarihli ve E.2025/1655, K.2025/3139 sayılı kararı da aynı yöndedir. (Resmi Gazete:12/08/2025 tarihli ve S.32984)

Açıklanan nedenlerle, dava konusu işlemin iptaline ilişkin olarak İstanbul 10. İdare Mahkemesince verilen 28/11/2024 tarihli ve E:2023/2447, K:2024/2181 sayılı kararın, niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade etmesi nedeniyle kanun yararına temyizden incelenerek bozulması 2577 sayılı Kanunun 51. maddesi uyarınca talep olunur.

DANIşTAY TETKİK HÂKİMİ : Mustafa Aksu

DüşüNCESİ : Danıştay Başsavcılığının kanun yararına temyiz isteminin kabul ile İdare Mahkemesi kararının, 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca, hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere kanun yararına bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İkinci Dairesince, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüşüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE :

MADDİ OLAY:

Sözleşmeli aile hekimi olarak görev yapan davacı tarafından, iki gün işe gelmediğinden

bahisle aylık ücretinden yapılan kesinti işleminin iptali ile bu kesintinin, kesinti tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemi üzerine bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

İLGİLİ MEVZUAT:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Kanun yararına temyiz" başlıklı 51. maddesinde, idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği, temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde kararın, kanun yararına bozulacağı, bu bozma kararının, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukuki sonuçlarını kaldırmayacağı hükme bağlanmıştır.

09/12/2004 günlü, 25665 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren **5258 sayılı Aile Hekimliği Kanunu'nun -dava konusu işlemin tesis edildiği tarihte yürürlükte olan haliyle- "Personelin statüsü ve mali haklar" başlıklı 3. maddesinin 1. fıkrasında,** "Sağlık Bakanlığı; Bakanlık veya diğer kamu kurum veya kuruluşları personeli olan uzman tabip, tabip ve aile sağlığı çalışanı olarak çalıştırılacak sağlık personelinin, kendilerinin talebi ve kurumlarının veya Bakanlığın muvafakatı üzerine, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile diğer kanunların sözleşmeli personel çalıştırılması hakkındaki hükümlerine bağlı olmaksızın, sözleşmeli olarak çalıştırmaya veya bu nitelikteki Bakanlık personelinin aile hekimliği uygulamaları için görevlendirmeye veya aile hekimliği uzmanlık eğitimi veren kurumlarla sözleşme yapmaya yetkilidir."; **"Yönetmelikler" başlıklı 8. maddesinin 2. fıkrasında,** "Aile hekimi ve aile sağlığı çalışanlarıyla yapılacak sözleşmede yer alacak hususlar ve bu Kanunda belirlenen esaslar çerçevesinde bunlara yapılacak ödeme tutarları ile bu ücretlerden indirim oran ve şartları, Cumhurbaşkanınca çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir." hükmü yer almıştır.

5258 sayılı Aile Hekimliği Kanunu'nun 8. maddesinin 2. fıkrasına dayanılarak hazırlanan **-dava konusu işlemin tesis edildiği tarihte yürürlükte olan haliyle- 30/06/2021 günlü, 31527 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Aile Hekimliği Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliği'nin "Sözleşmelerin içeriği, süresi ve dönemi" başlıklı 6. maddesinin 1. fıkrasında,** "Aile hekimi olarak çalıştırılacaklar ile yapılacak sözleşmeler, bu Yönetmeliğin ekinde yer alan (Ek-1 Aile Hekimi Sözleşme Örneği)'ne uygun şekil ve içerikte düzenlenir."; **"Görevlendirme" başlıklı 16. maddesinin 1. fıkrasında,** "Aile hekimi ve aile sağlığı çalışanları;

a) Bakanlıkça öngörülen hizmet içi eğitimler için bir yılda en fazla otuz gün aşmamak üzere,

b) Deprem, sel felaketi ve salgın gibi olağanüstü durumlarda başka yerde,

c) Bakanlıkça yurtdışında sağlık hizmeti sunmak üzere bir sözleşme döneminde en fazla iki aya kadar,

görevlendirilebilir."; **2. fıkrasında,** "Aile hekimi ve aile sağlığı çalışanlarının, görev

başında bulunamayacağı durumlar aşağıda sayıldığı şekildedir:

- a) İzinli olması.
- b) Raporlu olması.
- c) Sözleşmeli aile hekimliği uzmanlık eğitimi klinik rotasyonlarında bulunması.
- ç) Gözaltına alınma, tutuklanma, hükümlülük durumları ile 6284 sayılı Kanun kapsamında uzaklaştırma kararı verilmesi.

d) 10 uncu maddenin yedinci fıkrası gereğince görevden uzaklaştırılması durumunda.

e) Sağlık raporuyla belgelandirilmiş ve müdürlükçe onaylanmış olması koşuluyla Bakanlıkça ilan edilmiş bulaşıcı ve salgın hastalığa yakalanmış olması veya yakalanma riski taşıması."; **3. fıkrasında**, "Sözleşmeli olarak çalıştırılan aile hekimi veya aile sağlığı çalışanı, birinci fıkranın (c) bendi ile ikinci fıkranın (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilen hallerde, 5 inci maddede belirtilen şartları taşıyan hekim ya da sağlık personeli ile anlaşarak vekaleten hizmetin görülmesini geçici olarak sağlar. Bu anlaşma, müdürlükçe uygun görülmesi halinde uygulanır." kuralı getirilmiş olup, "**Aile hekimi ödeme esasları**" başlıklı **18. maddesinin 1. fıkrasında**, sözleşmeyle çalıştırılan aile hekimine çalışılan gün sayısına göre ödeme yapılacağı; "**Aile hekimi ödemelerine ilişkin diğer esaslar**" başlıklı **19. maddesinin 1. fıkrasında**, "Sözleşme ile çalıştırılan aile hekimine, 16 ncı maddenin;

- a) Birinci fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde belirtilen hallerde,
- b) İkinci fıkrasının (e) bendinde belirtilen halde,
- c) Üçüncü fıkra kapsamında vekâleten hizmetin görülmesini sağlaması halinde,
- ç) Tek birimli aile sağlığı merkezinde görev yapan ve yıllık izin sebebiyle görevi başında bulunamayan aile hekimine, toplam yıllık izin süresinin ilk on dört günlük kısmı için, ödemeler tam olarak yapılır. ..." düzenlemesi yapılmıştır.

Aile Hekimi Sözleşme Örneği'nin 5. maddesinde; yapılacak ödemeler ve kesintilerde Sözleşme Yönetmeliği hükümlerinin uygulanacağı, bunun dışında herhangi bir ad altında başka bir ödeme yapılamayacağı belirtilmiştir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

5258 sayılı Aile Hekimliği Kanunu'nun 8. maddesinin 2. fıkrasına dayanılarak hazırlanan 30/06/2021 günlü, 31527 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Aile Hekimliği Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliği'nde, sözleşmeyle çalıştırılan aile hekimlerine, "çalışılan gün sayısına göre" ödeme yapılacağı hususu açıkça düzenlenmiş olup; bu kişilerin imzaladıkları sözleşmelerde, ödemeler konusunda Aile Hekimliği Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliği hükümlerinin esas alınacağı belirtilmiştir. Bu bakımdan, aile hekimlerine çalışmadıkları günler için ücret ödenmemesi, yapılan sözleşmenin ve Aile Hekimliği Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliği'nin ilgili maddelerinin bir gereğidir.

Bununla birlikte, Aile Hekimliği Sözleşme ve Ödeme Yönetmeliği'nin 19. maddesinin 1. fıkrası uyarınca, sözleşmeyle çalıştırılan aile hekimine,

-Bakanlıkça öngörülen hizmet içi eğitimler için bir yılda en fazla otuz günü aşmamak

üzere görevlendirilmesi ile deprem, sel felaketi ve salgın gibi olağanüstü durumlarda başka yerde görevlendirilmesi hallerinde;

-Sağlık raporuyla belgelendirilmiş ve müdürlükçe onaylanmış olması koşuluyla Bakanlıkça ilan edilmiş bulaşıcı ve salgın hastalığa yakalanmış olması veya yakalanma riski taşımaması nedeniyle görev başında olamaması durumunda;

-Bakanlıkça yurtdışında sağlık hizmeti sunmak üzere bir sözleşme döneminde en fazla iki aya kadar görevlendirilmesi ile izinli olması, raporlu olması ve sözleşmeli aile hekimliği uzmanlık eğitimi klinik rotasyonlarında bulunması hallerinde, vekaleten hizmetin görülmesini geçici olarak sağlaması durumunda;

-Tek birimli aile sağlığı merkezinde görev yapması ve yıllık izin sebebiyle görevi başında bulunamaması durumunda, toplam yıllık izin süresinin ilk on dört günlük kısmı için;

ödemeler tam olarak yapılmakta olup, belirtilen hallerin dışında, çalışılmayan günler için ödeme yapılmaması, bir başka ifadeyle; çalışılan gün sayısı üzerinden ödeme yapılması esasına dayalı bir ödeme sistemi getirilmiştir.

Görüleceği üzere; aile hekiminin izinli sayılması ya da raporlu olması gibi meşru işe gelmeme hallerinde bile, hizmetin vekaleten bir başkasına gördürülmesi durumunda ödeme yapılması, aksi halde ödeme yapılmaması öngörülmüş olup, Yönetmelikte belirtilen hallerin dışında işe gelmemenin hangi mazerete dayandığının bir önemi bulunmamaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden, sözleşmeli aile hekimi olan davacının, iki gün işe gelmediği tartışmasızdır.

Davacı tarafından, sendikal faaliyet sebebiyle işe gelmediği, belirtilen mazeretinin haklı sebep kabul edilmesi ve ödeme yapılması gerektiği ileri sürülmekte ise de, ilgili yönetmelik hükümleri gereği, ödeme yapılacak "işe gidilmeyen gün" kapsamındaki istisnalar arasında yer almayan durum için davacıya ödeme yapılması imkanı bulunmamaktadır.

Öte yandan, 6356 sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nun 67. maddesinin 3. fıkrasında, "Grev ve lokavt süresince iş sözleşmeleri askıda kalan işçilere bu dönem için işverence ücret ve sosyal yardımlar ödenmez ... Toplu iş sözleşmelerine ve iş sözleşmelerine bunların aksine hüküm konulamaz." kuralına yer verilmiş olup, grev hakkını kullanarak iş bırakan işçiye çalışmadığı günler için ücret ödenmemesi esası getirilmiş ve bu durum, sendika hakkının ihlali sayılmamıştır.

Sağlık çalışanlarına, acil sağlık hizmetlerini aksatmadan iş bırakmaları nedeniyle disiplin cezası verilemeyeceğine ilişkin çok sayıda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararı ile yerel yargı kararları bulunmakla birlikte, çalışılmayan günler için idari hizmet sözleşmesinde yer alan hükme dayanılarak ücret ödenmemesi, iş bırakma eylemleri yoluyla haklarını korumayı ve geliştirmeyi amaçlayan çalışanlar ile idare arasında sağlanmak gerekli olan adil dengeyi bozmadığı gibi sendikal faaliyetin engellenmesi olarak da kabul edilemeyeceğinden, davacının sendikal faaliyet sebebiyle işe gitmemesi, anılan gün için ödeme yapılmamasına engel oluşturmamaktadır.

Anılan mevzuat hükümleri çerçevesinde, sözleşmeli aile hekimi olan davacının, iki gün göreve gelmediğinin sabit olduğu ve **ilgili Yönetmelik'in 19. maddesinin 1. fıkrası kapsamına giren bir durumunun var olmadığı** anlaşıldığından, hakkında tesis edilen işlemde hukuka

aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Öte yandan, dava konusu işlem yukarıda belirtilen gerekçeyle hukuka uygun bulunduğundan, davacının parasal hak talebinin de dayanağının olmadığı görülmüştür.

Bu itibarla, davanın reddi gerekmekte iken; dava konusu işlemin iptali, maaşından yapılan kesintilerin, kesintinin yapıldığı tarihten itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesi yolunda İdare Mahkemesi Hakimince verilen kararda hukuki isabet bulunmamaktadır.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca Danıştay Başsavcılığı tarafından yapılan KANUN YARARINA TEMYİZ İSTEMİNİN KABULÜNE,

2. Yukarıda özetlenen gerekçeyle, dava konusu işlemin iptali, maaşından yapılan kesintilerin, kesintinin yapıldığı tarihten itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesi yolunda İstanbul 10. İdare Mahkemesi Hakimince verilen 28/11/2024 günlü, E:2023/2447, K:2024/2181 sayılı kararın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca, hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere KANUN YARARINA BOZULMASINA,

3. Kararın birer örneğinin Danıştay Başsavcılığına, İstanbul Valiliğine ve davacıya gönderilmesine ve kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, 26/04/2026 tarihinde oybirliğiyle karar verildi

Danıştay İkinci Daire Başkanlığından:

Esas No : 2026/1583

Karar No : 2026/1979

KANUN YARARINA TEMYİZ EDEN : Danıştay Başsavcılığı - ANKARA

DAVACI : Fikret Salmaner

VEKİLİ : Av. Şengül Uyar
[16498-94984-01278] UETS

DAVALILAR : Emniyet Genel Müdürlüğü
[35402-82045-91599] UETS

VEKİLİ : Av. Ferhat Gözükar

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava Konusu İstem: Dava; Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Güvenlik Denetleme Başkanlığında 2. meslek dereceli 1. sınıf emniyet müdürü rütbesinde görev yapmakta iken kadrosuzluk nedeniyle re'sen emekliye sevk edilen davacı tarafından, 3201 sayılı Emniyet Teşkilat Kanunu'nun 55. maddesinin 25. fıkrası kapsamında, bir üst rütbe olan 1. meslek dereceli 1. sınıf emniyet müdürü kadrosundaki emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatlarından yararlandırılmaksızın, 2. meslek dereceli 1. sınıf emniyet müdürü rütbesinin özlük hakları ile emekliliğe sevk edilmesine ilişkin Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Değerlendirme Kurulunun 25/05/2018 günlü, 2018/1 sayılı kararının iptali ile işlem nedeniyle yoksun kaldığı parasal haklarının yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

İlk Derece Mahkemesi Kararının Özeti: Ankara 3. İdare Mahkemesince verilen 18/11/2019 günlü, E:2018/1765, K:2019/2292 sayılı kararla; dava dosyasındaki bilgi ve belgelerin değerlendirilmesinden; davalı idarece, bulunduğu rütbede azami bekleme süresini dolduran, bir üst rütbeye terfi etmek için belirlenen diğer şartları taşımakla birlikte belirlenen rütbedeki kadrosuzluk nedeniyle terfi edemeyen davacının bir üst rütbeye terfi eden emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatlardan yararlandırılarak emekli edilmesi gerektiği, bu durumda, liyakat yönünden 1. meslek dereceli 1. sınıf emniyet müdürü rütbesine terfi etmesine engel bir durum bulunmayan, ancak kadrosuzluk nedeniyle 2. meslek dereceli 1. sınıf emniyet müdürü rütbesinin hakları ile emekli edilen davacının, 1. meslek dereceli 1. sınıf emniyet müdürü rütbesinin hakları ile emekliliğe sevk edilmemesine ilişkin dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı, öte yandan, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olan idarenin, hukuka aykırılığı saptanan işlemi nedeniyle davacının yoksun kaldığı parasal haklarını dava tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte ödemesi gerektiği gerekçesiyle **işlemin iptaline**, davacının işlem nedeniyle yoksun kaldığı parasal haklarının davanın açıldığı tarihten itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davacıya **ödenmesine** hükmedilmiştir.

Kanun Yararına Temyiz Edilen Kararın Özeti: Ankara Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesince verilen 14/10/2020 günlü, E:2020/618, K:2020/1761 sayılı kararla; istinaf başvurusuna konu kararın usul ve hukuka uygun olduğu ve kaldırılmasını gerektiren bir neden bulunmadığı gerekçesiyle **istinaf başvurusunun reddine** karar verilmiştir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI : Cevdet Erkan

DÜŞÜNCESİ : Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Güvenlik Denetleme Başkanlığında 1. sınıf emniyet müdürü (2. meslek derecesi) rütbesinde görev yapmakta iken re'sen emekliye sevk edilen davacı tarafından; bir üst rütbedeki (1. sınıf 1. meslek derecesi) emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatlardan yararlandırılmaksızın, 2. meslek

derecesinin özlük hakları ile emekliye sevk edilmesinin hukuka aykırı olduğundan bahisle, Emniyet Genel Müdürlüğü Yüksek Değerlendirme Kurulunun 25/05/2018 tarihli ve 2018/1 sayılı kararının iptali ile işlem nedeniyle yoksun kaldığı parasal haklarının yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılan davada Ankara 3. İdare Mahkemesinin 18/11/2019 tarihli ve E:2018/1765, K:2019/2292 sayılı kararıyla; 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu'nun "Terfi ve atama" başlıklı 55. maddesinin 17. fıkrasında "*Bir üst rütbeye terfi etmek için belirlenen diğer şartları taşımakla birlikte, belirlenen rütbedeki kadrosuzluk nedeniyle terfi edemeyen personele bir üst rütbeye terfi eden emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatlar ödenir.*" hükmünün, aynı maddenin 19. fıkrasında ise "*Bulundukları rütbelere terfi ettikleri tarihten itibaren beş yıl içinde bir üst rütbeye terfi edemeyen Emniyet Amirleri ile Dördüncü, Üçüncü ve İkinci Sınıf Emniyet Müdürleri, emeklilik veya yaşlılık aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartları haiz olmaları kaydıyla, Yüksek Değerlendirme Kurulunun teklifi ve Bakan onayı ile emekliye sevk edilirler.*" hükmünün yer aldığı, Emniyet Hizmetleri Sınıfı Personeli Rütbe Terfileri ve Değerlendirme Kurullarının Çalışma Usul ve Esaslarına İlişkin Yönetmeliğin 8. maddesinde, polis amirlerinin rütbelere terfilerinin, Yönetmeliğin 12. maddesindeki şartları taşımak kaydıyla liyakate göre yapılacağı, 39. maddesinde, bulundukları rütbelere terfi ettikleri tarihten itibaren beş yıl içinde bir üst rütbeye terfi edemeyen emniyet amirleri ve emniyet müdürlerinin, emeklilik ve yaşlılık aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartları haiz olmaları kaydıyla, Yüksek Değerlendirme Kurulunun teklifi ve Bakan onayı ile emekliye sevk edilecekleri kurallarına yer verildiği, dava dosyasının incelenmesinden, davacının 30/06/2012 tarihinden geçerli olmak üzere 1. sınıf emniyet müdürü rütbesine terfi ettirildiği, bu rütbede 2. meslek derecesiyle görev yapmakta iken 2018 yılı içerisinde kıdem tarihi itibarıyla 6 yılını dolduracağından 1. sınıf 2. derece emniyet müdürü kadro haklarıyla Yüksek Değerlendirme Kurulu kararıyla bir üst rütbedeki kadrosuzluk nedeniyle resen emekliye sevk edilmesi üzerine bakılan davanın açıldığının anlaşıldığı, uyuşmazlıkta, anılan mevzuat hükümleri ile dava dosyasındaki bilgi ve belgelerin bir arada değerlendirilmesinden, bulunduğu rütbede azami bekleme süresini dolduran, bir üst rütbeye terfi etmek için belirlenen diğer şartları taşımakla birlikte, belirlenen rütbedeki kadrosuzluk nedeniyle terfi edemeyen davacının bir üst rütbeye terfi eden emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatlardan yararlandırılarak emekli edilmesi gerektiğinin anlaşıldığı, bu durumda liyakat yönünden 1. sınıf 1. meslek dereceli emniyet müdürlüğüne terfi etmesine engel bir durum bulunmayan ve ancak kadrosuzluk nedeniyle 1. sınıf 2. meslek dereceli emniyet müdürlüğü hakları ile emekli edilen davacının 1. sınıf 1. meslek dereceli emniyet müdürlüğü hakları ile emekli ettirilmemesine ilişkin dava konusu işlemde hukuka ve mevzuata uyarlık bulunmadığı, hukuka aykırılığı saptanan işlem nedeniyle davacının yoksun kaldığı parasal haklarının davanın açıldığı 13/08/2018 tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte ödemesi gerektiği gerekçeleriyle dava konusu işlemin **iptaline**, davacının dava konusu işlem nedeniyle yoksun kaldığı parasal haklarının davanın açıldığı 13/08/2018 tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davalı idarece davacıya **ödenmesine** hükmedilmiş olup; bu kararın davalı idare tarafından istinaf yoluyla incelenmesinin istenilmesi üzerine, Ankara Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesinin 14/10/2020 tarih ve E:2020/618, K:2020/1761 sayılı kararıyla, istinaf başvurusunun reddine kesin olarak karar verilmiştir. Ankara Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesinin 14/10/2020 tarihli ve E:2020/618, K:2020/1761 sayılı kararının kanun yararına bozulması istemiyle Başsavcılığımızı bilgilendiren dilekçe üzerine konu incelendi:

2577 sayılı İdarî Yargılama Usûlü Kanunu'nun 28 Haziran 2014 tarihli ve 29044 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 6545 sayılı Kanun'un 24. maddesi ile değişik "Kanun Yararına Temyiz" başlıklı 51. maddesinde, "1. İdare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan

kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenler, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabilir.

2. Temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde karar, kanun yararına bozulur. Bu bozma kararı, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukukî sonuçlarını kaldırmaz.

3. Bozma kararının bir örneği ilgili bakanlığa gönderilir ve Resmi Gazete'de yayımlanır." kuralına yer verilmiştir.

Kanunî süre geçtikten sonra kanun yolu başvurusunda bulunulması üzerine süre aşımı yönünden başvurunun reddedilmesi veya herhangi bir usulî sebeple kanun yolu incelemesine tâbi tutulmadan kararın kesinleşmesi hâllerinde kanun yolu incelemesi yapılmış olmadığından, bu kararlar kanun yararına temyiz edilebilir.

2577 sayılı Kanun'un 20/A ve 20/B maddeleri uyarınca ivedi yargılama usûlü uygulanarak verilen ve istinaf kanun yoluna başvurmada temyiz edilebilen kararlardan temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşenlerin kanun yararına temyiz edilebileceği hususunda da tereddüt bulunmamaktadır.

6545 sayılı Kanun'un genel gerekçesinde Danıştayın temyizen karara bağladığı iş yükünün azaltılarak Danıştay'ın içtihat mahkemesi rolünün güçlendirilmesinin amaçlandığı belirtilmiş; madde gerekçelerine ilişkin 16. maddesinde, "Maddeyle, idari yargıda istinaf kanun yolunun kabul edilmesinin zorunlu sonucu olarak kanun yararına temyiz kurumunda değişiklik yapılmaktadır. Buna göre idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar aleyhine kanun yararına temyiz yoluna başvurulabilecektir." açıklamasına yer verilmiştir. (Başbakanlık Kanunlar Genel Müdürlüğü'nün 12/05/2014 tarihli ve Sayı:31853594-101-900-2165 sayılı, anılan Kanun tasarısına ilişkin gerekçeye ilişkin yazısı; TBMM, 1908'den Günümüze Tutanaklar,Yasama Dönemi 24, Yasama Yılı 4, Sıra Sayısı 592, s.11,16)

2577 sayılı Kanun'un "İstinaf" başlıklı 45. maddesinde, konusu otuz bir bin Türk lirasını geçmeyen; vergi davaları, tam yargı davaları ve idari işlemlere karşı açılan iptal davaları hakkında idare ve vergi mahkemelerince verilen kararlar ile bölge idare mahkemelerinin 46'ncı maddeye göre temyize açık olmayan kararlarının kesin olduğu belirtilmiştir. Dolayısıyla temyiz edilebilecek kararların gösterildiği İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 46. maddesinde yer almayan konularda bölge idare mahkemelerince verilen nihai kararların kesin olduğu açıktır.

2577 sayılı Kanun'un 51/1. maddesinde yer verilen **"idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar"** ifadesi ile, idare ve vergi mahkemelerince verildiği anda kesin olan kararlar ile bölge idare mahkemelerinin ilk derece mahkemelerinin istinaf yolu açık kararlarına karşı istinaf yoluna başvurulması üzerine 2577 sayılı Kanunun 46. maddesinde gösterilmeyen konularda istinaf incelemesi sonucunda verdikleri kesin (temyiz yolu kapalı) kararları; **"istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlar"** ifadesi ile de, ilk derece idare ve vergi mahkemelerince verilir istinaf kanun yolu açık olduğu halde taraflarca süresinde istinaf kanun yoluna başvurulmaması sebebiyle kesinleşen kararlar ile istinaf incelemesinden sonra temyiz kanun yolu açık olduğu halde taraflarca süresi içinde temyiz kanun yoluna başvurulmaması sebebiyle temyiz incelemesinden geçmeksizin kesinleşmiş bulunan bölge idare mahkemesi kararlarının anlaşılması gerekmektedir.

Bu itibarla, 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesine göre kanun yararına temyiz; istinaf veya temyiz kanun yolları kapalı olduğu için kesinleşmiş ya da istinaf veya temyiz kanun yolları açık olduğu halde taraflardan hiçbirinin süresi içinde istinaf veya temyiz yoluna başvurmaması sebebiyle kesinleşmiş olan idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerince verilen

nihai kararlara karşı başvurulabilen olağanüstü bir kanun yolu olup, bu kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin kanun yararına temyiz edilmesi mümkündür.

"Kanun yararına bozma üzerine, kararı veren mahkemece davaya yeniden bakılmaz, Mahkemenin bozmaya uygun yeni bir karar vermesi gerekmez. Çünkü kanun yararına bozma kararının daha önce kesinleşmiş olan hükmün hukukî sonuçlarını ve dolayısıyla tarafların hukukî durumunu etkileyen bir sonucu yoktur. Bozmanın amacı, benzeri davalarda mahkemelerin aynı hukukî yanlışlığı yapmalarını önlemek ve usul ve esasa ilişkin hukuk kurallarının belli bir doğrultuda uygulanmasını sağlamaktan ibarettir. Bu nedenle, kanun yararına bozulmuş da olsa, kesinleşmiş karar hükmünü yürütecektir. Kanun yararına bozma kararının Resmî Gazetede yayımlanması ile, uygulanan hukuk kuralının Ülkenin her yanında aynı şekilde anlaşılmasını sağlama amacı güdülmüştür." (YENİCE Kâzım, ESİN Yüksel, Açıklamalı İçtihatlı Notlu İdarî Yargılama Usûlü, 1983, s. 735, 736)

3201 sayılı Emniyet Teşkilat Kanunu'nun "Terfi ve atama" başlıklı **55. maddesinin 1. fıkrasında**; "Polis amirleri, rütbe sırası ile Komiser Yardımcısı, Komiser, Başkomiser, Emniyet Amiri, Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürü, Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürü, İkinci Sınıf Emniyet Müdürü, Birinci Sınıf Emniyet Müdürü ve Sınıf Üstü Emniyet Müdürüdür. Polis amirlerinin, rütbelerde ve meslek derecelerinde zorunlu en az bekleme süreleri rütbe sırası ile aşağıda gösterilmiştir....." hükmü, **11. fıkrasında**; "Kurullarda personelin rütbe terfiinin görüşülebilmesi için; a) Bulunulan rütbelerdeki en az bekleme sürelerinin tamamlanması, b) Bekleme süresi içindeki yıl sayısı kadar iyi veya çok iyi performans değerlendirme puanının alınması, c) Yönetmeliğe uygun olarak yapılacak yazılı ve sözlü sınavda başarılı olunması, d) Polis Akademisi Başkanlığınca düzenlenecek yöneticilikle ilgili hizmet içi eğitimde başarılı olunması, şarttır." hükmü, **17. fıkrasında**; "Bir üst rütbeye terfi etmek için belirlenen diğer şartları taşımakla birlikte, belirlenen rütbedeki kadrosuzluk nedeniyle terfi edemeyen personele bir üst rütbeye terfi eden emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatlar ödenir." hükmü, **20. fıkrasında**; "Birinci Sınıf Emniyet Müdürlerinin bulundukları rütbedeki en fazla bekleme süresi altı yıldır. Bu süre sonunda bir üst rütbeye veya meslek derecesindeki göreve atanamayanlar, emeklilik veya yaşlılık aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartları haiz olmaları kaydıyla, kadrosuzluk nedeniyle Yüksek Değerlendirme Kurulunun teklifi ve Bakan onayı ile emekliye sevk edilirler. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, Teftiş Kurulu Başkanı, Polis Akademisi Başkanı, Özel Güvenlik Denetleme Başkanı, Birinci Hukuk Müşaviri, Daire Başkanı, İl Emniyet Müdürü, Emniyet Müşaviri, Polis Moral Eğitim Merkezi Müdürü, Akademi Başkan Yardımcısı, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürü, Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı, Teftiş Kurulu Grup Amiri, Polis Başmüfettişı, Polis Meslek Yüksek Okulu Müdürü, Polis Meslek Eğitim Merkezi Müdürü ve Polis Eğitim Merkezi Müdürü olarak fiilen görev yapanlardan, hizmet gerekleri nedeniyle kadrosuzluktan emekliye sevk edilmesi uygun görülmeyenler hizmete devam ettirilirler. Bu şekilde göreve devamı uygun görülenlerin durumu, iki yılda bir Yüksek Değerlendirme Kurulu tarafından ayrıca karara bağlanır." hükmü, **21. fıkrasında** "On dokuzuncu ve yirminci fıkra hükümlerine göre emekliliğe sevk edilenlere, emekliye sevk edildikleri tarihi takip eden ay başından itibaren, en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dâhil); Emniyet Amirlerine %110'u, Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürlerine %120'si, Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürlerine %130'u, İkinci Sınıf Emniyet Müdürlerine %140'ı, Birinci Sınıf Emniyet Müdürlerine %150'si oranında kadrosuzluk tazminatı, rütbelerinin ve makamının yaş haddinden az olmamak üzere altmış yaşına kadar olan sürede Sosyal Güvenlik Kurumunca ödenir. Verilecek emekli aylığı ve kadrosuzluk tazminatı toplamı, Genel Müdürlükte aynı kadrodaki emsaline kadrosuna bağlı olarak mali haklar kapsamında yapılan toplam ödemeyi geçemez. Bu tazminat,

vergiye tabi değildir ve yaş haddinden önce ölenlerin varislerine intikal etmez. Kadrosuzluk tazminatı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığınca üçer aylık devreler hâlinde faturası karşılığında Hazineneden tahsil edilir." hükmü yer almaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacının Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Güvenlik Denetleme Başkanlığında 1.sınıf emniyet müdürü rütbesinde ve 2. meslek derecesi karşılığında görev yapmaktayken, Yüksek Değerlendirme Kurulunun 25/05/2018 tarihli ve 2018/1 nolu kararı ile kadrosuzluk nedeniyle emekliye sevk edildiği, 1. sınıf emniyet müdürü 1. meslek derecesinde bulunan emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatlar ödenmeden emekliye sevk edilmesinin mevzuata aykırı olduğu ileri sürülerek görülmekte olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık konusu olayda; yukarıda yer verilen 3201 sayılı Kanun'un 55. maddesinin 20. fıkrası hükmü uyarınca 1. sınıf emniyet müdürlerinin bulundukları rütbedeki en fazla bekleme süresinin altı yıl olduğu, altı yıllık bekleme süresi 30/06/2018 tarihinde dolacak olan davacının 25/05/2018 tarihli Yüksek Değerlendirme Kurulu kararı ile kadrosuzluk nedeniyle emekliye sevk edildiği, 3201 sayılı Kanun'un 55. maddesinin 17. fıkrasında yer verilen *"belirlenen rütbedeki kadrosuzluk nedeniyle terfi edemeyen personele bir üst rütbeye terfi eden emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatların ödeneceğine"* ilişkin düzenlemenin kadrosuzluk nedeniyle terfi edemeyip göreve devam edecekler için uygulanabileceği, davacının ise görevine devam etmeyip emekliye sevk edilmiş olduğundan bu maddenin kapsamına girmediği dikkate alındığında; davacının 1. sınıf emniyet müdürü 1. meslek derecesi emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatlar ödenmeden emekliye sevk edilmesine ilişkin dava konusu işlemden hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, Ankara Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesinin 14/10/2020 tarihli ve E:2020/618, K:2020/1761 sayılı kararı niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade ettiğinden, kanun yararına temyizden incelenerek bozulması 2577 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca talep olunur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ : Murat İnci

DÜŞÜNCESİ : Danıştay Başsavcılığının kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile Bölge İdare Mahkemesi kararının, 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca, hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere kanun yararına bozulması gerektiği düşünülmektedir

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İkinci Dairesince, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE :

MADDİ OLAY:

Dava dosyasının incelenmesinden; Emniyet Genel Müdürlüğü Özel Güvenlik Denetleme Başkanlığında 2. meslek dereceli 1. sınıf emniyet müdürü rütbesinde görev yapan davacının, 3201 sayılı Emniyet Teşkilat Kanunu'nun 55. maddesinin 25. fıkrası kapsamında, bir üst rütbe olan 1. meslek dereceli 1. sınıf emniyet müdürü kadrosundaki emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatlardan yararlandırılmaksızın, kadrosuzluk nedeniyle re'sen emekliliğe sevk edildiği anlaşılmaktadır.

İLGİLİ MEVZUAT:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Kanun yararına temyiz" başlıklı 51. maddesinde, idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği, temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde kararın, kanun yararına bozulacağı, bu bozma kararının, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukuki sonuçlarını kaldırmayacağı hükme bağlanmıştır.

3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanunu'nun 55. maddesinin 1. fıkrasında, "Polis amirleri, rütbe sırası ile Komiser Yardımcısı, Komiser, Başkomiser, Emniyet Amiri, Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürü, Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürü, İkinci Sınıf Emniyet Müdürü, Birinci Sınıf Emniyet Müdürü ve Sınıf Üstü Emniyet Müdürüdür."; **2. fıkrasında,** "Polis amirlerinin, rütbelerde ve meslek derecelerinde zorunlu en az bekleme süreleri rütbe sırası ile aşağıda gösterilmiştir." denildikten sonra, birinci sınıf emniyet müdürlerini iki ayrı kategoriye ayırarak 2. meslek derecesindeki birinci sınıf emniyet müdürlerinin en az bekleme süresi 2 yıl, 1. meslek derecesindeki birinci sınıf emniyet müdürlerinin en az bekleme süresi yaş haddi olarak belirlenmiştir.

Ayrıca, anılan Kanun'un **55. maddesinin 17. fıkrasında,** "Bir üst rütbeye terfi etmek için belirlenen diğer şartları taşımakla birlikte, belirlenen rütbedeki kadrosuzluk nedeniyle terfi edemeyen personele bir üst rütbeye terfi eden emsallerine ödenen ek gösterge, zam ve tazminatlar ödenir." kuralına; aynı maddenin dava konusu işlem tarihi itibarıyla yürürlükte olan haliyle **19. fıkrasında,** "Bulundukları rütbelere terfi ettikleri tarihten itibaren beş yıl içinde bir üst rütbeye terfi edemeyen Emniyet Amirleri ile Dördüncü, Üçüncü ve İkinci Sınıf Emniyet Müdürleri, emeklilik veya yaşlılık aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartları haiz olmaları kaydıyla, Yüksek Değerlendirme Kurulunun teklifi ve Bakan onayı ile emekliye sevk edilirler." düzenlemesine; **20. fıkrasında,** "Birinci Sınıf Emniyet Müdürlerinin bulundukları rütbedeki en fazla bekleme süresi altı yıldır. Bu süre sonunda bir üst rütbeye veya meslek derecesindeki göreve atanamayanlar, emeklilik veya yaşlılık aylığı bağlanabilmesi için gerekli şartları haiz olmaları kaydıyla, kadrosuzluk nedeniyle Yüksek Değerlendirme Kurulunun teklifi ve Bakan onayı ile emekliye sevk edilirler. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı, Teftiş Kurulu Başkanı, Polis Akademisi Başkanı, Başkan, Birinci Hukuk Müşaviri, Daire Başkanı, İl Emniyet Müdürü, Emniyet Müşaviri, Polis Moral Eğitim Merkezi Müdürü, Akademi Başkan Yardımcısı, Polis Amirleri Eğitimi Merkezi Müdürü, Başkan Yardımcısı, Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı, Teftiş Kurulu Grup Amiri, Polis Başmüfettişi, Polis Meslek Yüksek Okulu Müdürü, Polis Meslek Eğitim Merkezi Müdürü ve Polis Eğitim Merkezi Müdürü olarak fiilen görev yapanlardan, hizmet ihtiyacı nedeniyle kadrosuzluktan emekliye sevk edilmesi uygun görülmeyenler hizmete devam ettirilirler. Bu şekilde göreve devamı uygun görülenlerin durumu, iki yılda bir Yüksek Değerlendirme Kurulu tarafından ayrıca karara bağlanır." düzenlemesine, **21. fıkrasında** da; "On dokuzuncu ve yirminci fıkra hükümlerine göre emekliliğe sevk edilenler ile hizmet ihtiyacı nedeniyle göreve devam ettirilenlerden kendi isteği üzerine emekliye ayrılmak isteyenlere, emekliye sevk edildikleri tarihi takip eden ay başından itibaren, en yüksek Devlet memuru aylığının (ek gösterge dâhil); Emniyet Amirlerine %110'u, Dördüncü Sınıf Emniyet Müdürlerine %120'si, Üçüncü Sınıf Emniyet Müdürlerine %130'u, İkinci Sınıf Emniyet Müdürlerine %140'ı, Birinci Sınıf Emniyet Müdürlerine %150'si oranında kadrosuzluk tazminatı, rütbelerinin ve makamının yaş haddinden az olmamak üzere altmış yaşına kadar olan sürede Sosyal Güvenlik Kurumunca ödenir. Verilecek emekli aylığı ve kadrosuzluk tazminatı toplamı,

Genel Müdürlükte aynı kadrodaki emsaline kadrosuna bağlı olarak mali haklar kapsamında yapılan toplam ödemeyi geçemez. Bu tazminat, vergiye tabi değildir ve yaş haddinden önce ölenlerin varislerine intikal etmez. Kadrosuzluk tazminatı, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığınca üçer aylık devreler hâlinde faturası karşılığında Hazineden tahsil edilir." düzenlemesine yer verilmiştir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

Yukarıda hükümlerine yer verilen yasal düzenlemelerin değerlendirilmesinden; 3201 sayılı Kanun'un 55. maddesinin 17. fıkrasındaki düzenlemenin, bir üst rütbeye terfi etmek için gerekli diğer şartları taşımakla birlikte, kadrosuzluk sebebiyle terfi edemeyen personele ilişkin olduğu, düzenlemeyle fiilen görevine devam eden ancak kadrosuzluk nedeniyle bir üst rütbeye terfi edemeyen personelin, en azından parasal haklar bakımından terfi eden emsallerine sağlanan imkanlardan yararlandırılmalarının amaçlandığı; düzenlemenin, rütbe bekleme süresi veya kadrosuzluk nedeniyle terfi edilememesi hallerinde re'sen emekliliğe sevk edilme durumuyla ilgisinin bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Öte yandan, rütbe bekleme süresi veya kadrosuzluk nedeniyle, Yüksek Değerlendirme Kurulu kararı ve Bakan onayı ile emekliliğe sevk edilenlere, 3201 sayılı Kanun'un 55. maddesinin 21. fıkrasındaki düzenlemeyle kadrosuzluk tazminatı ödenmesi öngörülerek, bu durumdaki personel için de benzeri uygulama getirilmiştir.

Bu durumda; rütbe bekleme süresi veya kadrosuzluk nedeniyle re'sen emekliliğe sevk edilen personele, 55. maddenin 17. fıkrasında öngörülen ve görevine devam eden personele ilişkin bir üst sınıfın ek gösterge, zam ve tazminatlarının ödenmesine hukuken imkan bulunmadığından, dava konusu işlemden hukuka aykırılık; dava konusu işlemin iptaline, davacının işlem nedeniyle yoksun kaldığı parasal haklarının davanın açıldığı tarihten itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davacıya ödenmesine ilişkin Mahkeme kararına karşı yapılan istinaf başvurusunun reddi yolundaki Bölge İdare Mahkemesi kararında da hukuki isabet görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca Danıştay Başsavcılığı tarafından yapılan **KANUN YARARINA TEMYİZ İSTEMİNİN KABULÜNE,**
2. Yukarıda özetlenen gerekçeyle, Ankara Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesince verilen 14/10/2020 günlü, E:2020/618, K:2020/1761 sayılı kararın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca, **hükümün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere KANUN YARARINA BOZULMASINA,**
3. Kararın birer örneğinin Danıştay Başsavcılığına, Emniyet Genel Müdürlüğüne ve davacıya gönderilmesine ve kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, **22/04/2026** tarihinde **oybirliğiyle** karar verildi.

Danıştay İkinci Daire Başkanlığından:

Esas No : 2026/717
Karar No : 2026/1980

KANUN YARARINA TEMYİZ EDEN : Danıştay Başsavcılığı - ANKARA

DAVACI : Ahmet Güvenç
VEKİLİ : Av. Yasin Çetin
[15394-93785-15440] UETS

DAVALILAR : 1- İçişleri Bakanlığı
[35756-86578-59710] UETS
2- Jandarma Genel Komutanlığı
[35704-34075-28851] UETS

VEKİLİ : Av. Betül Örnek

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava Konusu İstem: İstanbul İl Jandarma Komutanlığı emrinde jandarma uzman çavuş olarak görev yapan davacı; "Görevine, sosyal ve aile yaşantısına zarar verecek derecede menfaatine, içkiye, kumara ve benzeri kötü alışkanlıklara düşkün olmak" fiilini işlediğinden bahisle 7068 sayılı Kanun'un 8/6-(çç) maddesi uyarınca meslekten çıkarma cezasıyla cezalandırılmasına ilişkin 10/05/2023 Bakan onayı tarihli, İstanbul Valiliği İl Jandarma Disiplin Kurulunun 08/09/2022 günlü, 2022/62 sayılı kararının uygun bulunmasına ilişkin 23/12/2022 günlü, 2022/445 sayılı Jandarma Genel Komutanlığı Yüksek Disiplin Kurulu kararının iptali istemiyle dava açmıştır.

İlk Derece Mahkemesi Kararının Özeti: Van 2. İdare Mahkemesince verilen **30/09/2024 günlü, E:2023/3144, K:2024/1691 sayılı kararla;** 7068 sayılı Kanun'un "Zamanaşımı" başlıklı 29. maddesi uyarınca disiplin cezasını gerektiren fiillerin işlendiği tarihten itibaren iki yıl içinde disiplin cezası verilmesi gerektiği, davacının meslekten çıkarma cezası ile cezalandırılmasına neden olan eyleminin 26/01/2021 tarihinde gerçekleştiği, disiplin cezasının ise 10/05/2023 tarihli Bakan Oluru ile verildiği, davacının, hakkında yürütülen disiplin soruşturması neticesinde iki yıllık zaman aşımı süresi geçirildikten sonra meslekten çıkarma cezası ile cezalandırılmasına ilişkin işlemde hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle **işlemin iptaline** hükmedilmiştir.

Kanun Yararına Temyiz Edilen Kararın Özeti: Erzurum Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesince verilen **15/05/2025 günlü, E:2024/1384, K:2025/787 sayılı kararla;** istinaf başvurusuna konu kararın usul ve hukuka uygun olduğu ve kaldırılmasını gerektiren bir neden bulunmadığı gerekçesiyle **istinaf başvurusunun reddine** karar verilmiştir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI : Cevdet Erkan

DÜŞÜNCESİ : Davacının, İstanbul İl Jandarma Komutanlığı emrinde J. Uzm. Çvş. olarak görev yapmakta iken, 7068 sayılı Kanun'un 8/6-(çç) maddesi uyarınca meslekten çıkarma cezası ile cezalandırılmasına ilişkin 10/05/2023 Bakan onayı tarihli, İstanbul Valiliği İl Jandarma Disiplin Kurulunun 08/09/2022 tarihli, 2022/62 sayılı kararının uygun bulunmasına yönelik Jandarma Genel Komutanlığı Yüksek Disiplin Kurulunun 23/12/2022 tarihli, 2022/445 sayılı kararının iptali istemiyle açılan davada; dava konusu işlemin iptaline dair Van 2. İdare Mahkemesinin 30/09/2024 tarihli, E:2023/3144, K:2024/1691 sayılı kararının, bu karara karşı yapılan istinaf başvurusunun reddine ilişkin Erzurum Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesince verilen 15/05/2025 tarihli ve E:2024/1384, K:2025/787 sayılı karar ile davalı idarelerden Jandarma Genel Komutanlığının temyiz isteminin süreaşımı nedeniyle reddi yolunda Danıştay İkinci Dairesinin 15/09/2025 tarihli ve E:2025/3294, K:2025/3582 sayılı kararının, kanun

yararına temyiz edilmesi talebiyle Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren dilekçe üzerine konu incelendi:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 28 Haziran 2014 tarihli ve 29044 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 6545 sayılı Kanun'un 24. maddesi ile değişik "Kanun Yararına Temyiz" başlıklı 51. maddesinde, "1. İdare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenler, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabilir.

2. Temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde karar, kanun yararına bozulur. Bu bozma kararı, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukuki sonuçlarını kaldırmaz.

3. Bozma kararının bir örneği ilgili bakanlığa gönderilir ve Resmi Gazete'de yayımlanır." kuralına yer verilmiştir.

Kanuni süre geçtikten sonra kanun yolu başvurusunda bulunulması üzerine süre aşımı yönünden başvurunun reddedilmesi veya herhangi bir usuli sebeple kanun yolu incelemesine tabi tutulmadan kararın kesinleşmesi hallerinde kanun yolu incelemesi yapılmış olmadığından, bu kararlar kanun yararına temyiz edilebilir.

2577 sayılı Kanun'un 20/A ve 20/B maddeleri uyarınca ivedi yargılama usulü uygulanarak verilen ve istinaf kanun yoluna başvurmadan temyiz edilebilen kararlardan temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşenlerin kanun yararına temyiz edilebileceği hususunda da tereddüt bulunmamaktadır.

6545 sayılı Kanun'un genel gerekçesinde Danıştayın temyizen karara bağladığı iş yükünün azaltılarak Danıştay'ın içtihat mahkemesi rolünün güçlendirilmesinin amaçlandığı belirtilmiş; madde gerekçelerine ilişkin 16. maddesinde, "Maddeyle, idari yargıda istinaf kanun yolunun kabul edilmesinin zorunlu sonucu olarak kanun yararına temyiz kurumunda değişiklik yapılmaktadır. Buna göre idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar aleyhine kanun yararına temyiz yoluna başvurulabilecektir." açıklamasına yer verilmiştir. (Başbakanlık Kanunlar Genel Müdürlüğü'nün 12/05/2014 tarihli ve Sayı:31853594-101-900-2165 sayılı, anılan Kanun tasarısına ilişkin gerekçeye ilişkin yazısı; TBMM, 1908'den Günümüze Tutanaklar,Yasama Dönemi 24, Yasama Yılı 4, Sıra Sayısı 592, s.11,16)

2577 sayılı Kanun'un "İstinaf" başlıklı 45. maddesinde, konusu otuz bir bin Türk lirasını geçmeyen; vergi davaları, tam yargı davaları ve idari işlemlere karşı açılan iptal davaları hakkında idare ve vergi mahkemelerince verilen kararlar ile bölge idare mahkemelerinin 46'ncı maddeye göre temyize açık olmayan kararlarının kesin olduğu belirtilmiştir. Dolayısıyla temyiz edilebilecek kararların gösterildiği İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 46. maddesinde yer almayan konularda bölge idare mahkemelerince verilen nihai kararların kesin olduğu açıktır.

2577 sayılı Kanun'un 51/1. maddesinde yer verilen "**idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar**" ifadesi ile, idare ve vergi mahkemelerince verildiği anda kesin olan kararlar ile bölge idare mahkemelerinin ilk derece mahkemelerinin istinaf yolu açık kararlarına karşı istinaf yoluna başvurulması üzerine 2577 sayılı Kanunun 46. maddesinde gösterilmeyen konularda istinaf incelemesi sonucunda verdikleri kesin (temyiz yolu kapalı) kararları; "**istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlar**" ifadesi ile de, ilk derece idare ve vergi mahkemelerince verilip istinaf kanun yolu açık olduğu halde taraflarca süresinde istinaf kanun yoluna başvurulmaması sebebiyle kesinleşen kararlar ile istinaf incelemesinden sonra temyiz kanun yolu açık olduğu halde taraflarca süresi içinde temyiz kanun yoluna başvurulmaması sebebiyle temyiz incelemesinden geçmeksizin

kesinleşmiş bulunan bölge idare mahkemesi kararlarının anlaşılması gerekmektedir.

Bu itibarla, 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesine göre kanun yararına temyiz; istinaf veya temyiz kanun yolları kapalı olduğu için kesinleşmiş ya da istinaf veya temyiz kanun yolları açık olduğu halde taraflardan hiçbirinin süresi içinde istinaf veya temyiz yoluna başvurmaması sebebiyle kesinleşmiş olan idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerince verilen nihai kararlara karşı başvurulabilen olağanüstü bir kanun yolu olup, bu kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin kanun yararına temyiz edilmesi mümkündür.

Van 2. İdare Mahkemesince verilen 30/09/2024 tarihli ve E:2023/3144, K:2024/1691 sayılı kararla; mevzuatta, eylem tarihinden itibaren iki yıl içerisinde disiplin cezası verilmediği takdirde ceza verme yetkisinin zamanaşımına uğrayacağına düzenlendiği, disiplin cezasına konu eylemin 26/01/2021 tarihinde gerçekleştiği, bu tarihten itibaren en geç iki yıl içinde söz konusu eylem nedeniyle disiplin cezası uygulanabilecek olmasına karşın iki yıllık süre geçtikten sonra 10/05/2023 tarihli Bakan Olurlu dava konusu işlemin tesis edildiği, her ne kadar Jandarma Genel Komutanlığı Yüksek Disiplin Kurulu'nca, 26/01/2021 tarihinden itibaren iki yıllık ceza zamanaşımı süresi içerisinde 23/12/2022 tarihli karar ile davacı hakkında meslekten çıkarma cezası verilmesi gerektiğine karar verilmiş ise de, 7068 sayılı Kanun'un 21. maddesinde, İl Disiplin Kurullarınca verilen kararlardan, meslekten çıkarma cezası kararlarının valinin önerisi, Jandarma Genel Komutanlığı Yüksek Disiplin Kurulunun uygun görüşü ve Bakanın onayıyla kesinleşeceğinin hükme bağlandığı, Yüksek Disiplin Kurulu kararının görüş mahiyetinde olduğu ve söz konusu cezanın Bakan Olur tarihi olan 10/05/2023 tarihinde verildiği anlaşıldığından, ceza verilebilmesi için gerekli iki yıllık zaman aşımı süresi geçirildikten sonra meslekten çıkarma cezasıyla cezalandırılmasında hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu işlem iptal edilmiştir.

Erzurum Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesinin 15/05/2025 tarihli ve E:2024/1384, K:2025/787 sayılı kararıyla, davalı idarelerden Jandarma Genel Komutanlığının istinaf başvurusu reddedilmiştir.

Anılan istinaf kararının adı geçen davalı idare tarafından temyiz edilmesi üzerine Danıştay İkinci Dairesinin 15/09/2025 tarihli ve E:2025/3294, K:2025/3582 sayılı kararıyla, 2577 sayılı Kanunun 48/7. maddesi uyarınca söz konusu istemin süreaşımı nedeniyle reddine karar verilmiştir.

Davalı idarelerden Jandarma Genel Komutanlığının kanun yararına bozma dilekçesinde Danıştay İkinci Dairesince verilen temyiz isteminin süre aşımı nedeniyle reddine ilişkin karara da yer verilmiş ise de; anılan dilekçenin incelenmesinden Mahkeme kararının esasına ilişkin iddialarda bulunulduğu görüldüğünden kanun yararına temyiz talebinin, Bölge İdare Mahkemesi kararına yönelik olduğu değerlendirilmiştir.

Öte yandan, temyiz isteminin süre aşımı nedeniyle reddine ilişkin karar, Danıştay dava dairesince temyiz mercii sıfatıyla verilmiş olup, 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca kanun yararına temyiz edilebilecek kararlar arasında yer almadığından, anılan karara karşı kanun yararına temyiz yoluna başvurulması da hukuken mümkün bulunmamaktadır.

Erzurum Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesinin istinaf incelemesi sonucunda verdiği kararın esastan temyiz incelemesi yapılmadan kesinleşmiş olması nedeniyle kanun yararına temyiz edilebileceği anlaşıldığından işin esasına geçildi.

Dosyanın incelenmesinden, davacının aralarında bulunduğu ilgililer hakkında 26/01/2021 tarihinde gerçekleşen olaya ilişkin olarak başlatılan disiplin soruşturması sonucunda İstanbul Valiliği İl Jandarma Disiplin Kurulunun 08/09/2022 tarihli, 2022/62 sayılı kararıyla, davacının 7068 sayılı Kanun'un 8/6-(çç) maddesi hükmü uyarınca meslekten çıkarma cezasıyla tecziye edilmesine karar verildiği, anılan kararın Jandarma Genel Komutanlığı Yüksek Disiplin Kurulunun

23/12/2022 tarihli, 2022/445 sayılı kararıyla uygun görülmesini müteakip 10/05/2023 tarihli Bakan onayı ile kesinleştiği anlaşılmaktadır.

7068 sayılı Genel Kolluk Disiplin Hükümleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamenin Kabul Edilmesine Dair Kanun'un 7/1-e maddesinde, "Meslekten çıkarma; personelin emniyet, jandarma ve sahil güvenlik teşkilatlarında bir daha çalıştırılmamak üzere meslekten çıkarılmasıdır." şeklinde tanımlanmış; 8/6-(çç) maddesinde de, "Görevine, sosyal ve aile yaşantısına zarar verecek derecede menfaatine, içkiye, kumara ve benzeri kötü alışkanlıklara düşkün olmak." meslekten çıkarma cezasını gerektiren fiiller arasında sayılmıştır.

Anılan Kanun'un 20/1-(a)-(2) maddesinde, İl jandarma disiplin kurulunun il jandarma, ilçe jandarma ve geçici bölge komutanlıklarındaki; uzman erbaş, sözleşmeli erbaş ve sözleşmeli erlere Devlet memurluğundan çıkarma cezası dışında kalan disiplin cezalarını verebileceği öngörülmüş, 21/1. maddesinde, "a) İl jandarma disiplin kurulunun meslekten çıkarma cezası dışındaki kararları valinin onayıyla; meslekten çıkarma cezası kararları valinin önerisi, Jandarma Genel Komutanlığı Yüksek Disiplin Kurulunun uygun görüşü ve Bakanın onayıyla," kesinleşir hükmü, "Zamanaşımı" başlıklı 29. maddesinde ise, "(2) Disiplin cezasını gerektiren fiillerin işlendiği tarihten itibaren iki yıl içinde disiplin cezası verilmediği takdirde ceza verme yetkisi zamanaşımına uğrar." hükmü yer almıştır.

7068 sayılı Kanun'un 29. maddesi incelendiğinde; kanun koyucu tarafından, disiplin kurulunca teklif edilen cezanın Bakanlık makamınca verildiği bir sistemin öngörülmediği, ceza verme yetkisinin doğrudan disiplin kuruluna ait olduğu; ancak sonuç cezanın meslekten çıkarma cezası olması durumunda, personel bakımından ikinci bir incelemeden sonra bu yaptırımın uygulanmasının amaçlandığı anlaşılmakla, anılan maddeye göre disiplin cezası verme konusunda mevzuatla yetkili kılınan disiplin kurulunca takdir edilen cezanın verildiği tarihin iki yıllık zamanaşımı süresinin belirlenmesinde dikkate alınması gerektiği sonucuna ulaşılmaktadır.

Nitekim, 19/02/1980 tarihli, 2261 sayılı Kamu Güvenliğine ve Kolluk Hizmetleriyle İlişkin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Bunlara Yeni Hükümler Eklenmesi Hakkında Kanun ile 3201 sayılı Kanun'a "Ek Madde 2" olarak eklenen ve daha sonra 11/09/1987 tarihli, 291 sayılı KHK ile "Ek Madde 5" olarak teselsül ettirilmiş olan; ancak 7068 sayılı Kanun'la yürürlükten kaldırılmış olmakla birlikte benzer düzenlemeleri içeren maddenin gerekçesinde; *"Emniyet örgütünde kurulacak disiplin kurullarının ceza verebilecekleri personel ve uygulayacakları cezalar bakımından yetki sınırlarını belirlemektedir. Maddeye egemen olan görüşe göre, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunundaki, disiplin kurullarını ceza vermek için sadece görüş bildiren bir yer kabul eden ve ceza verme yetkisini merkezdeki atamaya yetkili amire bırakan sistem bırakılmakta ve disiplin kurulları, gösterilen yetki sınırları çerçevesinde disiplin cezası vermede birer karar yeri durumuna getirilmektedir. Böylece 657 sayılı Kanuna göre bugüne kadar uygulamada karşılaşılan, işlerin merkezde toplanması yüzünden disiplin cezalarının geç verilmesinden doğan sakınca giderilecek ve disiplin işleri büyük bir hız kazanmış olacaktır."* şeklinde ifade edilen hususlar ile de bu duruma işaret edildiği, işlerin merkezde toplanması yüzünden disiplin cezalarının geç verilmesinden doğan sakıncanın giderildiği ve disiplin işlerine büyük bir hız kazandırılmasının amaçlandığı göz önünde bulundurularak, iki yıllık zamanaşımı süresinin belirlenmesinde meslekten çıkarma disiplin cezası vermeye yetkili olan disiplin kurulunca cezanın verildiği tarihin dikkate alınması gerektiği gerekçesine dayalı yargı kararları verilmiştir.

Bu bağlamda, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 16/06/2025 tarihli ve E:2025/102, K:2025/1325 sayılı kararıyla disiplin cezası verme konusunda mevzuatla yetkili kılınan disiplin kurulunca takdir edilen cezanın verildiği tarihin iki yıllık zamanaşımı süresinin belirlenmesinde dikkate alınması gerektiği yolundaki bölge idare mahkemesi ısrar kararı onanmıştır.

Buna göre; yukarıda aktarılan mevzuatta, eylem tarihinden itibaren iki yıl içerisinde disiplin cezası verilmediği takdirde ceza verme yetkisinin zamanaşımına uğrayacağı kuralına yer verilmiş olmakla birlikte; olayda, il jandarma, ilçe jandarma ve geçici bölge komutanlıklarındaki; uzman erbaş, sözleşmeli erbaş ve sözleşmeli erlere Devlet memurluğundan çıkarma cezası dışında kalan disiplin cezalarını verme yetkisine sahip olan il disiplin kurulunca kanunda öngörülen iki yıllık zamanaşımı süresi içerisinde disiplin cezasının davacıya verilmiş olması karşısında, uyumsuzluğun esasının incelenerek karar verilmesi gerekirken, disiplin cezası verme yetkisinin zamanaşımına uğradığından bahisle dava konusu işlemin iptaline ilişkin Mahkeme kararına karşı yapılan istinaf başvurusunun reddi yolundaki Bölge İdare Mahkemesi kararında hukuki isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, Erzurum Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesince verilen ve temyiz incelemesi yapılmadan kesinleşen 15/05/2025 tarihli ve E:2024/1384, K:2025/787 sayılı kararın, kanun yararına temyizden incelenerek bozulması 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca talep olunur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ : Murat İnci

DÜŞÜNCE : Danıştay Başsavcılığının kanun yararına temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay İkinci Dairesince, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

İNCELEME VE GEREKÇE :

MADDİ OLAY:

Dava dosyasının incelenmesinden; davacının 27/01/2021 tarihindeki eylemleri nedeniyle başlatılan disiplin soruşturması sonucu; İstanbul Valiliği İl Jandarma Disiplin Kurulunun 08/09/2022 günlü, 2022/62 sayılı kararı ile davacının, 7068 sayılı Kanun'un 8/6-(çç) maddesinde düzenlenen "Görevine, sosyal ve aile yaşantısına zarar verecek derecede menfaatine, içkiye, kumara ve benzeri kötü alışkanlıklara düşkün olmak" fiilini işlediğinin sübuta erdiğinden bahisle meslekten çıkarma cezasıyla tecziye edilmesine karar verildiği, anılan kararın, Jandarma Genel Komutanlığı Yüksek Disiplin Kurulunun 23/12/2022 günlü, 2022/445 sayılı kararı ile uygun görülmesini müteakip 10/05/2023 günlü Bakan onayı ile kesinleştiği anlaşılmaktadır.

İLGİLİ MEVZUAT:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Kanun yararına temyiz" başlıklı 51. maddesinde, idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabileceği, temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde kararın, kanun yararına bozulacağı, bu bozma kararının, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukuki sonuçlarını kaldırmayacağı hükme bağlanmıştır.

7068 sayılı Genel Kolluk Disiplin Hükümleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Kabul Edilmesine Dair Kanun'un; 7/1-e maddesinde "meslekten çıkarma";

personelin emniyet, jandarma ve sahil güvenlik teşkilatlarında bir daha çalıştırılmamak üzere meslekten çıkarılması olarak tanımlanmış; **8/6-(çç) maddesinde de** "Görevine, sosyal ve aile yaşantısına zarar verecek derecede menfaatine, içkiye, kumara ve benzeri kötü alışkanlıklara düşkün olmak" fiili meslekten çıkarma cezasını gerektiren fiiller arasında sayılmıştır.

Anılan Kanun'un "Jandarma teşkilatı disiplin kurullarının görev ve yetkileri" başlıklı 20. maddesinde; "(1) Jandarma teşkilatı disiplin kurullarının disiplin cezası verebilecekleri personel ve uygulamaya yetkili oldukları cezalar aşağıda gösterilmiştir. **a) İl jandarma disiplin kurulu il jandarma, ilçe jandarma, ve geçici bölge komutanlıklarındaki;** 1) Yüzbaşı ve altı rütbelerdeki subay, astsubay, uzman jandarma ve diğer sınıflardaki memurlara meslekten çıkarma ve Devlet memurluğundan çıkarma cezası dışında kalan diğer disiplin cezalarını, **2) Uzman erbaş, sözleşmeli erbaş ve sözleşmeli erlere Devlet memurluğundan çıkarma cezası dışında kalan disiplin cezalarını, ... verebilir.**";

"Jandarma teşkilatı disiplin kurullarınca verilen kararların kesinleşmesi" başlıklı 21. maddesinde; (1) Jandarma teşkilatı disiplin kurullarınca verilen kararlardan;

a) İl jandarma disiplin kurulunun meslekten çıkarma cezası dışındaki kararları valinin onayıyla; meslekten çıkarma cezası kararları valinin önerisi, Jandarma Genel Komutanlığı Yüksek Disiplin Kurulunun uygun görüşü ve Bakanın onayıyla,

...
kesinleşir. ...";

"Zamanaşımı" başlıklı 29. maddesinde; "(1) Bu Kanunda sayılan fiilleri işleyenler hakkında bu fiillerin işlendiğinin disiplin amiri tarafından öğrenildiği tarihten itibaren;

a) Uyarma, kınama, aylıktan kesme ve kısa ve uzun süreli durdurma cezalarında bir ay içinde,

b) Meslekten çıkarma cezası ve Devlet memurluğundan çıkarma cezasında altı ay içinde, disiplin soruşturmasına başlanmadığı takdirde disiplin cezası verme yetkisi zamanaşımına uğrar.

(2) Disiplin cezasını gerektiren fiillerin işlendiği tarihten itibaren iki yıl içinde disiplin cezası verilmediği takdirde ceza verme yetkisi zamanaşımına uğrar.

(3) Zamanaşımı, tamamlanmış suçlarda suçun işlendiği, kesintisiz suçlarda kesintinin gerçekleştiği, zincirleme suçlarda ise son suçun işlendiği tarihten itibaren işlemeye başlar." hükümleri yer almaktadır.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME:

7068 sayılı Kanun'un 29. maddesi incelendiğinde; kanun koyucu tarafından, disiplin kurulunca teklif edilen cezanın Bakanlık makamınca verildiği bir sistemin öngörülmediği, ceza verme yetkisinin doğrudan disiplin kuruluna ait olduğu; ancak sonuç cezanın meslekten çıkarma cezası olması durumunda, personel bakımından ikinci bir incelemeden sonra bu yaptırımın uygulanmasının amaçlandığı anlaşılmakla, anılan maddeye göre disiplin cezası verme konusunda mevzuatla yetkili kılınan disiplin kurulunca takdir edilen cezanın verildiği tarihin iki yıllık zamanaşımı süresinin belirlenmesinde dikkate alınması gerektiği sonucuna ulaşılmaktadır.

Nitekim, 19/02/1980 günlü, 2261 sayılı Kamu Güvenliğine ve Kolluk Hizmetleriyle İlişkin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Bunlara Yeni Hükümler Eklenmesi Hakkında Kanun ile 3201 sayılı Kanun'a "Ek Madde 2" olarak eklenen ve daha sonra 11/09/1987 günlü, 291 sayılı KHK ile "Ek Madde 5" olarak teselsül ettirilmiş olan; ancak 7068 sayılı Kanun'la yürürlükten kaldırılmış olmakla birlikte benzer düzenlemeleri içeren maddenin gerekçesinde; *"Emniyet örgütünde kurulacak disiplin kurullarının ceza verebilecekleri personel ve uygulayacakları cezalar bakımından yetki sınırlarını belirlemektedir. Maddeye egemen olan görüşe göre, 657 sayılı Devlet*

Memurları Kanunundaki, disiplin kurullarını ceza vermek için sadece görüş bildiren bir yer kabul eden ve ceza verme yetkisini merkezdeki atamaya yetkili amire bırakan sistem bırakılmakta ve disiplin kurulları, gösterilen yetki sınırları çerçevesinde disiplin cezası vermede birer karar yeri durumuna getirilmektedir. Böylece 657 sayılı Kanuna göre bugüne kadar uygulamada karşılaşılan, işlerin merkezde toplanması yüzünden disiplin cezalarının geç verilmesinden doğan sakınca giderilecek ve disiplin işleri büyük bir hız kazanmış olacaktır." şeklinde ifade edilen hususlar ile de bu duruma işaret edildiği, işlerin merkezde toplanması yüzünden disiplin cezalarının geç verilmesinden doğan sakıncanın giderildiği ve disiplin işlerine büyük bir hız kazandırılmasının amaçlandığı göz önünde bulundurularak, iki yıllık zamanaşımı süresinin belirlenmesinde meslekten çıkarma disiplin cezası vermeye yetkili olan disiplin kurulunca cezanın verildiği tarihin dikkate alınması gerektiği gerekçesine dayalı yargı kararları verilmiştir.

Bu bağlamda, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun 16/06/2025 günlü, E:2025/102, K:2025/1325 sayılı kararıyla disiplin cezası verme konusunda mevzuatla yetkili kılınan disiplin kurulunca takdir edilen cezanın verildiği tarihin iki yıllık zamanaşımı süresinin belirlenmesinde dikkate alınması gerektiği yolundaki bölge idare mahkemesi ısrar kararı onanmıştır.

Buna göre; yukarıda aktarılan mevzuatta, eylem tarihinden itibaren iki yıl içerisinde disiplin cezası verilmediği takdirde ceza verme yetkisinin zamanaşımına uğrayacağı kuralına yer verilmiş olmakla birlikte; olayda, il jandarma, ilçe jandarma ve geçici bölge komutanlıklarındaki uzman erbaş, sözleşmeli erbaş ve sözleşmeli erlere Devlet memurluğundan çıkarma cezası dışında kalan disiplin cezalarını verme yetkisine sahip olan il disiplin kurulunca kanunda öngörülen iki yıllık zamanaşımı süresi içerisinde disiplin cezasının davacıya verilmiş olması karşısında, uyumsuzluğun esasının incelenerek karar verilmesi gerekirken, disiplin cezası verme yetkisinin zamanaşımına uğradığından bahisle dava konusu işlemin iptaline ilişkin Mahkeme kararına karşı yapılan istinaf başvurusunun reddi yolundaki Bölge İdare Mahkemesi kararında hukuki isabet görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca Danıştay Başsavcılığı tarafından yapılan **KANUN YARARINA TEMİZ İSTEMİNİN KABULÜNE,**

2. Yukarıda özetlenen gerekçeyle, Erzurum Bölge İdare Mahkemesi 4. İdari Dava Dairesince verilen 15/05/2025 günlü, E:2024/1384, K:2025/787 sayılı kararın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca, **hükmün hukuki sonuçlarına etkili olmamak üzere KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

3. Kararın birer örneğinin Danıştay Başsavcılığına, İçişleri Bakanlığına, Jandarma Genel Komutanlığına ve davacıya gönderilmesine ve kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, **22/04/2026 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.**

(X) KARŞI OY :

Dava; jandarma uzman çavuş olarak görev yapan davacının, 7068 sayılı Kanun'un 8/6-(çç) maddesi uyarınca "meslekten çıkarma" cezasıyla tecziyesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

7068 sayılı Kanun'un; "Jandarma teşkilatı disiplin kurullarınca verilen kararların kesinleşmesi" başlıklı 21. maddesinde; "(1) Jandarma teşkilatı disiplin kurullarınca verilen kararlardan; a) İl jandarma disiplin kurulunun meslekten çıkarma cezası dışındaki kararları valinin onayıyla; meslekten çıkarma cezası kararları valinin önerisi, Jandarma Genel Komutanlığı Yüksek Disiplin Kurulunun uygun görüşü ve Bakanın onayıyla, kesinleşir. ... " hükmüne yer verilmiştir.

Alıntılanan yasal düzenlemeye göre disiplin cezasına ilişkin işlemlerin, aynı idare içerisinde yer alan farklı idari birimlerin irade açıklamalarının ortaya konulması suretiyle birden çok aşamayı içeren işlem niteliğinde olduğu, meslekten çıkarma işlemlerinde işlemin son aşamasını teşkil eden Bakan onayı öncesindeki ara işlemlerin, işlemin gerçekleşmesinin zorunlu unsurunu oluşturmakla birlikte tek başına hukuksal sonuç doğurucu niteliklerinin bulunmadığı, Bakan onayı işlemi ile işlemin kesin ve yürütülebilir işlem niteliğini kazandığı görülmektedir.

Diğer yandan, aynı Kanun'un "Zamanaşımı" başlıklı 29. maddesinde; "(1) Bu Kanunda sayılan fiilleri işleyenler hakkında bu fiillerin işlendiğinin disiplin amiri tarafından öğrenildiği tarihten itibaren; a) Uyarma, kınama, aylıktan kesme ve kısa ve uzun süreli durdurma cezalarında bir ay içinde, b) Meslekten çıkarma cezası ve Devlet memurluğundan çıkarma cezasında altı ay içinde, disiplin soruşturmasına başlanmadığı takdirde disiplin cezası verme yetkisi zamanaşımına uğrar. (2) Disiplin cezasını gerektiren fiillerin işlendiği tarihten itibaren iki yıl içinde disiplin cezası verilmediği takdirde ceza verme yetkisi zamanaşımına uğrar. (3) Zamanaşımı, tamamlanmış suçlarda suçun işlendiği, kesintisiz suçlarda kesintinin gerçekleştiği, zincirleme suçlarda ise son suçun işlendiği tarihten itibaren işlemeye başlar." düzenlemesine yer verilmiştir.

Uyuşmazlıkta; disiplin cezasına konu eylemin gerçekleştiği tarihten itibaren iki yıllık süre geçtikten sonra verilen Bakan onayı ile dava konusu işlemin tesis edildiği anlaşılmaktadır.

Yukarıda yer verilen mevzuat hükümleri uyarınca, Bakan onayı ile kesin ve yürütülebilir nitelik kazanan disiplin işlemi, zamanaşımı yönünden de ancak bu onay tarihi itibarıyla sonuç doğurabilecektir.

Aksi kabulün; kesin ve yürütülebilir niteliği olmayan idari işlemlerin ilgililer hakkında sonuç doğurmasına ve Kanun'da düzenlenen zamanaşımı süresinin öngörülemez şekilde belirsizleştirilmesine neden olacağı açıktır.

Bu durumda; davacıya isnat olunan fiillerin işlendiği tarihten itibaren iki yıllık zamanaşımı süresi geçirildikten sonra tesis edilen işlemde bu yönüyle hukuka uyarlık bulunmadığı sonucuna varıldığından, **KANUN YARARINA TEMYİZ İSTEMİNİN REDDİNE** karar verilmesi gerektiği oyu ile aksi yöndeki Daire kararına katılmıyoruz.